

Nr 11

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1966 vid dess femtionde sammanträde fattade beslut; given Stockholms slott den 30 december 1966.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande över vad föredragande departementschefen anfört angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1966 vid dess femtionde sammanträde antagna instrument.

GUSTAF ADOLF

Sven Aspling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen underställs riksdagen följande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens år 1966 antagna instrument, nämligen konvention (nr 125) angående behörighetsbevis för fiskare, konvention (nr 126) angående besättningens bostäder på fiskefartyg, rekommendation (nr 126) angående yrkesutbildning för fiskare samt rekommendation (nr 127) angående kooperativa föreningars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling. Svensk ratificering av de båda konventionerna avstyrks f. n.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 30 de-
cember 1966.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Aspling, *vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1966 vid dess femtionde sammanträde fattade beslut* samt anför.

Genom sin anslutning till Nationernas förbund den 9 mars 1920 inträdde Sverige såsom medlem av Internationella arbetsorganisationen (ILO) i Genève.

Organisationens beslutande församling — Internationella arbetskonferensen — som sammanträder minst en gång varje år, har enligt artikel 19 i organisationens stadga att beträffande förslag, som uppförts på dess dagordning, välja mellan två former för godtagande. Antingen skall ett sådant beslut resultera i ett förslag till internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar, eller också skall det utmyнна i en rekommendation, avsedd att övervägas vid lagstiftning eller annorledes men utan den bindande karaktär, som tillkommer en ratificerad konvention. Om beslutet är av mindre räckvidd eller av väsentligen formell innebörd, t. ex. då det gäller en begäran om utredning, brukar det ges formen av en resolution.

Varje medlem av organisationen skall inom ett år från avslutandet av ett konferenssammanträde underställa därå antagna konventioner och rekommendationer vederbörlig myndighet (i vårt land riksdagen) för vidtagande av lagstiftnings- eller andra åtgärder. Varje medlem har vidare skyldighet att underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om de åtgärder, som vidtagits för att underställa konventioner vederbörlig myndighet, samt om eljest vidtagna åtgärder. Medlem, som inte ratificerat viss konvention, skall tid efter annan till Internationella arbetsbyråns generaldirektör avge redogörelse för såväl lagstiftning och praxis med avseende på de i konventionen behandlade frågorna som den omfattning, vari konventionens bestämmelser genomförts eller avses att genomföras genom lagstiftning, ad-

ministrativa åtgärder, kollektivavtal eller annorledes, samt ange de omständigheter, som förhindrar eller fördröjer ratificeringen av konventionen. Motsvarande gäller i fråga om rekommendationer med tillägg, att redovisning skall lämnas även för sådana jämkningar i rekommendationer, som befunnits eller kan finnas erforderliga vid antagande eller tillämpning av bestämmelserna i desamma.

Generalsekreterarens i Nationernas förbund befattning med de konventioner och rekommendationer, som beslutas av Internationella arbetsorganisationen, har övertagits av generaldirektören för Internationella arbetsbyrån (artiklarna 20 och 21), varvid emellertid föreskrivits, att ett av de två officiella exemplaren av varje av Internationella arbetskonferensen antagen konvention eller rekommendation skall deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare samt att varje ratifikation av en sådan konvention skall delges Förenta Nationernas generalsekreterare för registrering i enlighet med bestämmelsen i artikel 102 av Förenta Nationernas stadga.

Internationella arbetskonferensens femtionde sammanträde hölls i Genève under tiden den 1—23 juni 1966. I sammanträdet deltog delegationer från 106 av ILO:s 115 medlemsstater jämte representanter för flera internationella mellanstatliga och icke statliga organisationer, tillsammans över 1 300 personer. Social- eller arbetsministrar från 63 länder bevistade konferensen, bland dem jag själv. Det stora flertalet medlemsstater hade sänt fullständiga delegationer, dvs. två regerings-, ett arbetsgivar- och ett arbetstagarombud. Sverige deltog i sammanträdet med en fullständig delegation.¹

Konferensens *dagordning* upptog följande ämnen.

I. Generaldirektörens rapport.

II. Finansiella och budgetära frågor.

III. Upplysningar och årsrapporter rörande medlemsstaternas tillämpning av konventioner och rekommendationer.

¹ Genom beslut den 29 april 1966 hade Kungl. Maj:t utsett följande personer att delta i konferensen, nämligen

för *regeringen*: såsom ombud statssekreteraren i socialdepartementet Lars-Åke Åström och ledamoten av riksdagens andra kammare Ingemund Bengtsson samt såsom experter statssekreteraren i inrikesdepartementet Reidar Tilert, tillika ersättare för regeringsombuden, kansliråden Ingrid Hilding och Sten-Eric Heinrici samt departementssekreteraren Ian Lagergren, socialdepartementet, kansliråden Olof Petersson och Göran Waldau, inrikesdepartementet, förste ambassadsekreteraren vid Sveriges ständiga delegation hos de internationella organisationerna i Genève Hans Ewerlöf samt redaktören hos Kooperativa Förbundet Lars Eronn;

för *arbetsgivarna*: såsom ombud direktören i Svenska Arbetsgivareföreningen Gullmar Bergström samt såsom experter direktören i försäkringsbolaget Pensionsgaranti, ömsesidigt, Sven Hydén, direktören Lars Strångh och sekreteraren Åke Carlhammar, båda i Svenska Arbetsgivareföreningen;

för *arbetstagarerna*: såsom ombud Landsorganisationens i Sverige internationelle ombudsman Bertil Bolin samt såsom experter ombudsmannen Olle Gunnarsson och sociologen Sven F. Bengtsson, båda i Landsorganisationen, ävensom avdelningschefen i Tjänstemännens Centralorganisation Sven Fockstedt.

Åström, Heinrici, Petersson och Waldau bevistade en del av konferensen, medan Tilert blev förhindrad att delta däri.

IV. Kooperativa föreningars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling.

V. Revision av konventionerna 35—40 angående ålders-, invaliditets- och efterlevandepensioner.

VI. Vissa frågor rörande fiskare

- a) besättningens bostäder på fiskefartyg,
- b) yrkesutbildning för fiskare,
- c) behörighetsbevis för fiskare.

VII. Behandling av klagomål samt information och samråd inom företaget.

Vidare framlades inför konferensen en särskild rapport rörande tillämpningen av den vid 1964 års arbetskonferens antagna deklARATIONEN rörande Sydafrikas apartheidpolitik. Rapporten föranledde ingen åtgärd från konferensens sida.

Under punkt II på dagordningen antog konferensen budget för Internationella arbetsorganisationen avseende utgifter för år 1967; budgeten fastställdes till 22 472 398 U.S. dollar.

Vid det val av ledamöter och suppleanter i Internationella arbetsbyråns styrelse som förrättades vid konferensen invaldes Sverige på en suppleantplats för en period av tre år.

Följande av konferensen fattade beslut, vilka hänför sig till punkterna IV och VI på dagordningen, är av beskaffenhet att i enlighet med artikel 19 av Internationella arbetsorganisationens stadga skola underställas riksdagen, nämligen

1. konvention (nr 125) angående *behörighetsbevis för fiskare*,
2. konvention (nr 126) angående *besättningens bostäder på fiskefartyg*,
3. rekommendation (nr 126) angående *yrkesutbildning för fiskare*,
4. rekommendation (nr 127) angående *kooperativa föreningars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling*.

Texterna på engelska och svenska till dessa internationella instrument torde få såsom bilagor (*bilagorna 1—4*) fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

En särskild bilaga (*bilaga 5*) med förteckning över samtliga resolutioner som antagits vid konferensen torde även få fogas till protokollet.

1.—3. Vissa frågor rörande fiskare

För andra gången på mindre än tio år antog Internationella arbetskonferensen vid 1966 års sammanträde ett antal instrument som behandlade fiskarfrågor. Dessa frågor hade varit föremål för överväganden vid en förberedande teknisk konferens, som hölls i Genève i oktober 1965. I enlighet med de procedurregler som gäller för ILO upptog denna konferens en första diskussion om form och innehåll beträffande de eventuella instrument som

borde antas i ämnet. ILO:s konferens hade därefter vid sitt femtionde allmänna sammanträde att fatta definitiva beslut härom, något som ledde till att två förslag till konventioner, nämligen om behörighetsbevis för fiskare resp. om besättningens bostäder på fiskefartyg samt ett förslag till rekommendation avseende yrkesutbildning för fiskare, antogs.

Konventionsförslaget om behörighetsbevis antogs med 248 röster mot 0; 14 ombud lade ner sina röster. Beträffande den föreslagna konventionen om bostäder var röstetalen 303—0—16 och i fråga om rekommendationsförslaget om yrkesutbildning 330—0—6. Samtliga svenska konferensombud röstade för alla tre instrumenten.

Innehållet i instrumenten rörande fiskare

Konventionen angående behörighetsbevis för fiskare har till syfte att stimulera anordnandet av yrkesutbildning av personal i nyckelställning på fiskefartyg och att främja säkerheten till sjöss. Den hänför sig till fartyg om 25 bruttoregisterton och däröver, som nyttjas till havsfiske i saltvatten, och är tillämplig på befälhavare, styrmän och sådana maskinister som ständigt är ansvariga för ett fiskefartygs mekaniska framdrivning.

Instrumentet föreskriver att medlemsstat, som ratificerar konventionen, skall fastställa kvalifikationsnormer för behörighetsbevis, som ger en person rätt att ombord på ett fiskefartyg utöva befogenheter som tillkommer befälhavare, styrman eller maskinist. På alla fiskefartyg, för vilka konventionen äger tillämpning, skall finnas en befälhavare med behörighetsbevis, och på fartyg om mer än 100 bruttoregisterton, som nyttjas i verksamhet och inom områden som anges i nationell lagstiftning, skall dessutom finnas en styrman med behörighetsbevis. På fiskefartyg med en maskinstyrka överstigande en gräns, som bestäms av vederbörande myndighet efter samråd med berörda redar- och fiskarorganisationer, skall finnas en maskinist med behörighetsbevis.

I konventionen anges vidare de villkor som måste vara uppfyllda för att en sökande skall erhålla behörighetsbevis. Konventionen föreskriver sålunda minimiålder och minimikrav på yrkeserfarenhet samt räknar upp de allmänna ämnen, beträffande vilka vederbörande har att ådagalägga kunskaper för att bli godkänd i examen. I syfte att underlätta tillämpningen av konventionen stadgas att behörighetsbevis får under en period av tre år från ikraftträdandet av nationell lagstiftning, som sätter bestämmelserna i konventionen i tillämpning, utfärdas till personer, vilka inte genomgått föreskriven examen men förvärvat erfarenhet av de uppgifter som motsvarar ifrågavarande bevis och som inte har begått något allvarligt tekniskt fel.

De tillämpningsåtgärder som konventionen föreskriver innefattar upprättande av ett effektivt inspektionssystem, bestämmelser om kvarhållande i hamn av fartyg samt föreskrifter angående straff och disciplinära påföljder.

Konventionen angående besättningens bostäder på fiskefartyg är tillämplig på fartyg om minst 75 ton, alternativt en minimilängd av 24,4 meter, i vissa fall även på fartyg mellan 25 och 75 ton.

Konventionen innehåller detaljerade bestämmelser, som uppställer krav på att belägenhet, tillträdesanordningar, byggnadssätt, disposition och utrustning av besättningens bostadsutrymmen skall vara av sådan beskaffenhet, att de skapar tillfredsställande trygghet samt skydd mot väder, sjö, värme, köld och buller samt lukt från andra delar av fartyget. Den innehåller även bestämmelser angående bostädernas ventilation, uppvärmning och belysning, samt föreskriver inte bara att sovutrymmena skall ha en viss minsta golvyta per person av ungefär 0,5 m² till 1 m², beroende på fartygets storlek, utan också att erforderliga utrymmen skall finnas för förvaring av kläder och personlig utrustning. I andra bestämmelser fastställs normer för mässrum, sanitära anordningar samt sjukvårdsutrymmen.

Vidare stadgas i konventionen att innan ett fiskefartyg börjar byggas en detaljmätning över fartygets bostäder skall underställas vederbörande myndighet för godkännande. Slutligen innehåller konventionen vissa bestämmelser rörande dess tillämpning på fartyg som redan finns vid tidpunkten för konventionens ikraftträdande.

Rekommendationen angående yrkesutbildning för fiskare äger tillämpning på all utbildning för arbete ombord på fiskefartyg, som nyttjas till havsfiske i saltvatten, och avser särskilt utbildning av befälhavare, styrmän, maskinister, yrkeskunniga fiskare och annan däcks- och maskinrumspersonal. Instrumentet, som är mycket omfattande och detaljerat, innehåller noggranna rekommendationer rörande planering och samordning av utbildningsmöjligheter för fiskare på grundval av ett nationellt program. Det betonas att ett sådant program bör utformas av vederbörande myndigheter i samverkan med berörda arbetsmarknadsorganisationer, med undervisnings- och forskningsinstitutioner samt med andra sammanslutningar eller personer som har ingående kunskaper om yrkesutbildning av fiskare. Vidare uttalas att finansieringen av utbildningen bör vara regelbunden och tillräcklig samt ta hänsyn till fiskerinäringens aktuella och framtida behov och utveckling. Utbildning i offentliga institutioner bör meddelas utan kostnad för eleverna.

I fråga om utbildningens standard framhålls att allmänna normer för utbildning av fiskare bör fastställas för varje land och att dessa normer bör stå i överensstämmelse med de inom landet gällande fordringarna för erhållande av olika behörighetsbevis för fiskare.

I instrumentet ingår en detaljerad förteckning över ämnen och arbetsuppgifter, som bör ingå i de olika utbildningsprogrammets kursplaner: program syftande till att förbereda eleverna för erhållande av behörighetsbevis, specialkurser i navigation, förberedande yrkesutbildning åt skolbarn, korta kurser för yrkesverksamma fiskare etc.

Rekommendationen förordar vidare organiserandet av aftonkurser, säsongkurser som förläggs till månader med otjänlig väderlek eller till perioder då fisket är av ringa omfattning, speciella kurser i radio och television, korrespondenskurser samt periodiska besök av forskare och gästande lärare i fiskesamhällen. När det gäller utbildningsmetoderna föreslås anlitande av skolfartyg och demonstrationsmaterial (motorer, fiskeredskap, modeller av fiskebåtar, verkstadsutrustning m. m.), film och andra audiovisuella hjälpmedel samt en samordning av den praktiska utbildningen med teoretisk undervisning i havsbiologi, elektronisk fiskletning m. m.

Slutligen innehåller rekommendationen ett avsnitt om internationell samverkan, vilket syftar till en upprustning av praktiska hjälp- och samarbetsåtgärder för främjande av yrkesutbildning för fiskare på internationell nivå.

Svenska bestämmelser

Det i konventionen om behörighetsbevis för fiskare behandlade ämnet regleras i Sverige genom sjöbefälskungörelsen den 3 juni 1960 (nr 487).

Vad beträffar konventionen om besättningens bostäder på fiskefartyg har hittills svenska föreskrifter getts i kungörelsen den 30 december 1952 (nr 818) angående bostäder m. m. å fartyg för ombord anställda och i kommerskollegii kungörelse den 20 januari 1953 med tilläggsbestämmelser till nämnda kungörelse. Dessa föreskrifter, som är tillämpliga på fiskefartyg med en bruttodräktighet av 20 registerton eller mera, är mycket knapphändiga. I lagen den 19 november 1965 (nr 719) om säkerheten på fartyg, vilken trätt i kraft den 1 januari 1966, ges i 3 kap. 2 § allmänna bestämmelser om bostäder och andra utrymmen ombord. Enligt övergångsbestämmelserna till kungörelsen den 19 november 1965 (nr 908) med tillämpningsföreskrifter till lagen skall bestämmelserna i förenämnda kungörelse 1952:818 i vad de inte strider mot bestämmelserna i kungörelsen 1965:908, äga giltighet till dess Kungl. Maj:t återkallar desamma.

I fråga om rekommendationen angående yrkesutbildning för fiskare gäller reglementet den 2 juni 1950 (nr 269) för statsunderstödd utbildningsverksamhet på fiskerinäringens område med däri genom kungörelsen den 17 april 1964 (nr 136) gjorda ändringar.

Yttranden

I ärendet har yttranden inhämtats från sjöfartsstyrelsen, fiskeristyrelsen efter hörande av Sveriges fiskares riksförbund, skolöverstyrelsen (såvitt avser rekommendationen om yrkesutbildning för fiskare), Svenska Arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen i Sverige, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) och ILO-kommittén.

Svenska Arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen och TCO har inte funnit anledning att yttra sig över instrumenten. Arbetsgivareföreningen

har dock beträffande rekommendationen om yrkesutbildning anfört vissa allmänna erinringar, vilka redovisas i det följande.

Fiskeristyrelsen och *Sveriges fiskares riksförbund* finner, att förevarande instrument mindre väl passar för de speciella förhållandena i Sverige på fiskets område och avstyrker därför ratificering av konventionen resp. att åtgärder vidtas med anledning av rekommendationen.

Det kan i detta sammanhang anmärkas att såväl styrelsen som riksförbundet i januari 1966 i samband med den förberedande behandlingen av instrumenten närmare motiverat nämnda ståndpunktstagande. Styrelsen har härom anfört i huvudsak följande synpunkter, som i allt väsentligt delas av förbundet.

I stor utsträckning förefaller dessa instrument vara utformade mot bakgrunden av ett fiske med mycket stora, av landbaserade rederier ägda båtar med anställt folk ombord och med olika ersättning allt efter personalens ställning ombord. Dyliga fartyg är vanliga i exempelvis England, Frankrike och Västtyskland. Det svenska fisket avviker starkt härifrån. Vi har sålunda, sett ur nyssnämnda länders synpunkt, endast relativt små båtar. Hos oss utgöres båtägarna — med enstaka undantag — av de fiskande själva, vilka alla får lika stor andel i fångsten (dvs. lika stor manslott), oavsett om de exempelvis fungerar som skeppare eller ej. De svenska fiskarna brukar genomgående anses såsom egna företagare. Danmark torde vara det land som i nu berörda avseenden mest påminner om Sverige. De föreliggande instrumenten synes därför i ganska betydande omfattning inte riktigt passa för svenska förhållanden.

Att svenska fiskare i exempelvis Nordsjön kunnat klara sig så pass väl i konkurrensen (med exempelvis de västeuropeiska stormakternas fiskare) som faktiskt hittills varit fallet, torde till betydande del kunna återföras på de speciella, i Sverige rådande förhållandena beträffande ägandet av båtarna och fördelningen av fångstinkomsten. Det torde därför vara påkallat med en viss försiktighet så att inte det svenska fisket genom internationella åtaganden får sig påtvingat anordningar eller ålägganden, som inte passar det samma eller som eventuellt kan göra vårt fiske mindre konkurrensdugligt.

Även *sjöfartsstyrelsen* hänvisar till ett i samband med förarbetena till instrumenten avgivet yttrande, vilket i huvudsak var av följande innehåll.

I fråga om konventionen angående behörighetsbevis för fiskare framhåller styrelsen, att konventionen skall sörja för införande av nationella normer för sådana certifikat för befälhavare (skeppare), styrman och maskinbefäl. I fortsättningen anför styrelsen följande.

Alla fiskefartyg om minst 25 bruttoregister-ton skall sålunda enligt konventionen principiellt föras av behörig befälhavare, på alla fiskefartyg över 100 bruttoregister-ton i föreskriven fart skall finnas behörig styrman och på alla fiskefartyg med viss maskinstyrka skall efter samråd med eventuell förekommande organisationer för arbetsgivare och ombordanställda finnas behörigt maskinbefäl; befälhavare eller styrman med vederbörligt behörighetsbevis må dock tjänstgöra såsom maskinbefäl.

Enligt gällande bestämmelser i sjöbefälskungörelsen fordras för att vara

befälhavare på fiskefartyg i stor kustfart eller vidsträcktare fart, om fartyget har en storlek av 20—100 bruttoregister-ton, att inneha fiskeskepparbrev (grundat på skepparexamen) och, om fartyget är över 100 men högst 350 bruttoregister-ton att inneha fiskeskepparbrev av 1:a klass (grundat på genomgången fullständig skepparutbildning av 1:a klass). Beträffande sistnämnda kategori fiskefartyg erfordras jämväl styrman med behörigheten fiskeskepparbrev. På fartyg om högst 350 tons dräktighet erfordras därjämte att befälhavaren, om han ej erhållit betyg över fullständig skepparutbildning av 1:a klass, eller annan ombord anställd skall ha avlagt fartygsmekanikerexamen. Överstiger fiskefartygets dräktighet 350 ton skall i all fart beträffande befälhavare och fartygsbefäl reglemente för befälsbemanning å lastfartyg gälla. De för erhållande av de båda svenska fiskeskepparbreven uppställda praktikbestämmelserna uppfyller konventionens krav. Däremot krävs för avläggande av fartygsmekanikerexamen ingen praktisk tjänst, under det att i fråga om maskinbefäl fordras en praktiktid av 3 år eller under viss förutsättning kortare tid.

Konventionens krav i fråga om nautisk kompetens hos befälet på fiskefartyg uppfylles av de svenska bestämmelserna för fartygsbefälet, dock synes så icke vara fallet vad angår säkerhetsanordningar vid handhavande av fiskeredskap. I fråga om maskinbefälet gäller att konventionens kunskapskrav för behörighet blott i ringa mån uppfylles av de svenska bestämmelserna för fartygsmekanikerexamen för motorfartyg. För erhållande av betyg över denna examen krävs sålunda blott att visa sig äga god kännedom om de allmänna grunderna i motorlära samt om förbränningsmotorer och övrig maskinell utrustning i mindre motorfartyg, ävensom deras skötsel. Någon fulljord praktisk tjänstgöring erfordras ej heller för avläggande av denna examen. Vidare finns ej föreskrifter meddelade beträffande maskinbefäl på fiskefartyg som överstiger 350 tons bruttodräktighet.

Med hänsyn till de skiljaktigheter som nu redovisats mellan sjöbefälskungörelsen och konventionen bör enligt styrelsens mening ratificering av konventionen om behörighetsbevis för fiskare anstå till dess erforderlig översyn av nämnda kungörelse verkställts.

I fråga om konventionen om besättningens bostäder på fiskefartyg erinrar styrelsen om att det f. n. pågår en utredning inom styrelsen i samråd med berörda partsorganisationer om kraven på bostäder i bl. a. fiskefartyg. För Sveriges del bör därför en bedömning av frågan om en eventuell ratificering av konventionen anstå till dess resultatet av denna utredning föreligger.

Vad slutligen beträffar rekommendationen om yrkesutbildning för fiskare har såsom tidigare framhållits sjöfartsstyrelsen, skolöverstyrelsen och Svenska Arbetsgivareföreningen yttrat sig.

Sjöfartsstyrelsen framhåller, att de ombordvarande på svenska fiskefartyg i stor utsträckning inte är anställda utan delägare i fartyg och fångst och de har i regel lärt sitt yrke genom praktiskt arbete ombord. Emellertid sker även viss yrkesutbildning genom kortare undervisning och studieresor vilka anordnas av hushållningssällskapen. I denna del hänvisar styrelsen till den förutnämnda kungörelsen 1964: 136. Sjöfartsstyrelsen upplyser vidare

att skolöverstyrelsen från och med budgetåret 1965/66 vid Sotenässets yrkeskola anordnat grundläggande och allmän utbildning för däcks- och maskinpersonal till fiskefartyg, omfattande 26 veckor, samt en påbyggnadskurs i rationellt havsfiske med moderna hjälpmedel om sju veckor för dem som genomgått nämnda grundkurs. Härtill kommer viss annan nautisk utbildning som meddelas vid sjöbefälsskola.

Sjöfartsstyrelsen uttalar avslutningsvis att styrelsen inte har något att erinra mot syftet med rekommendationen men anser densamma vara alltför detaljerad. För Sveriges del torde därjämte för närvarande förutsättningar saknas för ett införande av rekommendationens alla utbildningsmoment. De i rekommendationen angivna bestämmelserna synes närmast vara avsedda för fiske, bedrivet under andra förhållanden än de som gäller i Sverige.

Skolöverstyrelsen har inga principiella invändningar mot rekommendationen men anser att frågan om arbetarskydd och livräddning särskilt bör beaktas inom ifrågavarande utbildning.

Svenska Arbetsgivareföreningen vill med anledning av rekommendationen påpeka — utan att föreningen därigenom tar ställning till texten i övrigt — att instrumentet innehåller riktlinjer, som synes oförenliga med vissa allmänna förhållanden och utvecklingstendenser i svenskt samhällsliv. I motsättning till vår nuvarande utveckling mot en integration av yrkesutbildningen med utbildningsväsendet i övrigt innebär rekommendationens riktlinjer att grundutbildningen för fiskare skall vara snävt yrkesinriktad och ha mycket begränsade inslag av allmänna ämnen samt ha obetydlig anknytning till andra utbildningsvägar. Den för skolelever i fiskarsamhällen föreslagna förberedande yrkesutbildningen är också svårförenlig med den inom vårt skolväsende antagna principen att all yrkesutbildning — även den förberedande — bör förläggas till tiden efter avslutad obligatorisk skola samt att den icke ensidigt bör ta sikte på den egna ortens näringsliv.

ILO-kommittén erinrar om att av de remissinstanser som yttrat sig de flesta avstyrker åtgärder från svensk sida med anledning av förevarande tre instrument. Motiveringen är från fiskeristyrelsens och berörda fiskarorganisations sida att instrumenten utformats med tanke på ett fiske som bedrivs med anlitanande av stora båtar med anställt folk ombord. En sådan organisation av fisket avviker från de förhållanden som råder inom det svenska fisket, där båtarna är mindre och båtägarna i regel utgörs av de fiskande själva. Härtill kommer att behörighetskonventionen i vissa delar inte överensstämmer med svensk lagstiftning samt att, när det gäller bostadskonventionen, däremot svarande svenska författningsbestämmelser f. n. är föremål för översyn. I fråga om rekommendationen om yrkesutbildning tillkommer att den är alltför detaljerad, och förutsättning saknas för ett genomförande av alla dess utbildningsmoment.

Med hänsyn till innehållet i remissyttrandena kan ILO-kommittén inte

tillstyrka, att konventionen (nr 125) angående behörighetsbevis för fiskare och (nr 126) angående besättningens ostäder på fiskefartyg f. n. ratificeras av Sverige. Även om anvisningarna i rekommendationen (nr 126) angående yrkesutbildning för fiskare inte kan genomföras i alla delar, kan de dock ge vissa uppslag. Kommittén förordar därför, att rekommendationen överlämnas till skolöverstyrelsen för att, i den mån så befinner sig möjligt och lämpligt, av styrelsen beaktas vid yrkesutbildningens framtida utformning.

4. Rekommendationen angående kooperativa föreningars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling

Frågan om kooperativa föreningars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling har varit föremål för behandling vid två på varandra följande internationella arbetskonferenser. En första diskussion ägde sålunda rum vid 1965 års konferens och ledde efter ytterligare överväganden vid konferensen påföljande år till antagande av en rekommendation i ämnet. Rekommendationen antogs med 317 röster mot 0 och 6 nedlagda. Samtliga svenska ombud röstade för rekommendationen.

Innehållet i rekommendationen

Syftet med rekommendationen är att dra upp vissa riktlinjer för en effektiv uppbyggnad av kooperativa sammanslutningar i utvecklingsländerna. Instrumentets tillämpningsområde omfattar alla slag av kooperativa föreningar. Det heter i rekommendationen att upprättandet av sådana föreningar bör anses såsom ett betydelsefullt medel för ekonomisk, social och kulturell utveckling liksom för mänskligt framåtskridande i utvecklingsländerna. Utvecklingsländernas regeringar bör utforma och genomföra en politik som hjälper och stimulerar kooperativa föreningar i ekonomiskt, finansiellt, tekniskt, legislativt eller annat avseende utan att föreningarnas oberoende påverkas därav. En sådan politik bör integreras i utvecklingsplanerna, i den mån detta är förenligt med de kooperativa föreningarnas väsentliga grunddrag, och bör göras till föremål för översyn, så att den kan anpassas till förändringar i sociala och ekonomiska behov och till tekniska framsteg.

Ett avsnitt av rekommendationen, som behandlar metoder för politikens genomförande, anger regeringarnas roll i fråga om lagstiftning, undervisning och utbildning samt deras ekonomiska, administrativa och kontrollerande ansvar. Vikten av att det finns en särskild lagstiftning, som behandlar kooperativa föreningars bildande och drift samt deras rättsliga skydd betonas. Denna lagstiftning bör, heter det i rekommendationen, innehålla en definition eller beskrivning av en kooperativ sammanslutning, dess ändamål samt proceduren för dess bildande, registrering och upplösning, villkor för medlemskap ävensom metoder för förvaltning, skötsel och intern räkenskapsgranskning. När det gäller undervisning och utbildning bör regering-

arna vidta erforderliga åtgärder för att bland utvecklingsländernas folk uppnå en så vid spridning som möjligt av kunskapen om kooperativa föreningars grundsatsar, metoder, möjligheter och begränsningar. Rekommendationen fäster uppmärksamheten på behovet av att tillfredsställande undervisning meddelas inte bara i kooperativa skolor och högskolor samt andra specialiserade undervisningscentra utan även vid sådana utbildningsanstalter som universitet och högre utbildningsanstalter, lärarhögskolor, lantbrukskolor och andra yrkesutbildningsanstalter samt bildningscentra för arbetare, läroverk och grundskolor. Instrumentet understryker också vikten av att förtroendevalda eller anställda inom kooperativa föreningar erhåller såväl teknisk utbildning som utbildning i kooperativa grundsatsar och arbetsmetoder.

Härefter övergår rekommendationen till att behandla statligt ekonomiskt och administrativt bistånd. Det framhålls att ekonomisk hjälp bör lämnas kooperativa föreningar, när de inleder sin verksamhet eller möter ekonomiska hinder för tillväxt eller omvandling, men att sådan hjälp inte bör medföra några skyldigheter som står i strid med de kooperativa föreningarnas oberoende eller intressen. Hjälpen bör utformas så, att den stimulerar snarare än ersätter medlemmarnas initiativ och ansträngningar.

I rekommendationen föreslås att ansvaret för tillsyn över kooperativa föreningar och för politikens genomförande bör utövas av en sammanslutning av kooperativa föreningar eller av vederbörande myndighet. Detta organ bör tillse att de kooperativa föreningarna bedriver sin verksamhet i överensstämmelse med de ändamål, för vilka de bildats, och i enlighet med gällande lag.

I ett särskilt avsnitt behandlas internationell samverkan. Medlemsstaterna anmodas att i största möjliga utsträckning samverka för att hjälpa och stimulera kooperativa föreningar i utvecklingsländerna genom ökat tekniskt bistånd, utbyte av informationer och av kvalificerad personal, utdelning av stipendier, anordnande av internationella seminarier och diskussionsgrupper, interkooperativt utbyte av varor och tjänster samt inledande av systematisk forskning rörande de kooperativa rörelsernas struktur, arbetsmetoder och problem i utvecklingsländerna.

Rekommendationens sista avsnitt, som innehåller särskilda bestämmelser rörande kooperativa föreningars roll såvitt gäller speciella problem, innefattar en bilaga som belyser hur olika former av kooperativa föreningar kan utnyttjas för ett framgångsrikt genomförande av jordreformer och för höjande av levnadsstandarden hos befolkningen.

Yttranden

I ärendet har yttranden inhämtats från Styrelsen för Internationell Utveckling (SIDA), Kooperativa Förbundet, Svenska Arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen i Sverige, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) och ILO-kommittén.

Samtliga remissorgan utom arbetsgivareföreningen tillstyrker att åtgärder från svensk sida vidtas i enlighet med rekommendationen.

SIDA, som är medveten om den stora betydelse Kooperationen har för främjande av ekonomisk tillväxt och socialt framåtskridande i u-länderna, upplyser, att ämbetsverket bedriver samarbete med Kooperativa Förbundet avseende projekt och kursverksamhet. Former för ett närmare samarbete mellan *SIDA* och den nationella kooperativa rörelsen är under utarbetande. Denna samverkan är, säger *SIDA*, i linje med de i rekommendationen föreslagna medlen för att söka genomföra det avsedda målet. Rekommendationens del II överensstämmer likaså med av *SIDA* tillämpade principer att mottagarländernas regeringar aktivt skall stödja och medverka till det mål, vartill en viss biståndsinsats syftar. *SIDA* framhåller vidare att en viktig utgångspunkt för utformning av bistånd på Kooperationens område är att politiska förhållanden och tillgängliga resurser i mottagarlandet undersöks liksom även den roll kooperativa föreningar kan komma att spela för utvecklingen.

Rekommendationen ger enligt *SIDA*:s uppfattning en god ram för den typ av åtgärder som bör vidtas för att säkerställa Kooperationens bidrag till den ekonomiska och sociala utvecklingen i utvecklingsländerna.

Kooperativa Förbundet förväntar, att rekommendationen skall få en positiv effekt för den ekonomiska och sociala utvecklingen i u-länderna genom att den riktar regeringarnas uppmärksamhet på Kooperationens betydelse för uppnåendet av de mål som anges i rekommendationens mom. 3 och också genom att den ger värdefulla konkreta anvisningar om metoder för genomförandet av en kooperationsfrämjande politik.

Förbundet uppehåller sig särskilt vid rekommendationens del IV, som behandlar internationell samverkan, samt framhåller att vad som där rekommenderas överensstämmer med den uppfattning som redan präglar stora delar av de svenska insatserna för befrämjande av kooperativ utveckling i u-länderna. Förbundet framhåller särskilt verksamheten inom *SIDA* såsom exempel på sådan samverkan mellan ett ämbetsverk och nationella kooperativa organisationer, som avses i rekommendationen samt betonar önskvärdheten av fortsatt samverkan mellan berörda statliga organ och de svenska nationella kooperativa organisationerna även då det gäller handläggandet av kooperativa utvecklingsfrågor som sammanhänger med ILO:s verksamhet. Denna samverkan är så mycket naturligare som en kontinuerlig kontakt upprätthålles på motsvarande internationella plan mellan ILO och den kooperativa världsorganisationen, Internationella Kooperativa Alliansen, vilken åtnjuter konsultativ status i förhållande till bl. a. ILO.

Slutligen erinrar förbundet om att ett yrkande som från svensk sida framställts under konferensbehandlingen om viss ändring av rekommendationen inte vunnit beaktande. Ändringen avsåg rekommendationens mom. 12 och gick ut på att de lagar som antas för den kooperativa verksamheten (alltså motsvarigheter till den svenska lagen om kooperativa föreningar)

inte borde innehålla beskrivning av kooperativ förenings ändamål.

Svenska Arbetsgivareföreningen konstaterar, att de ändringar som skett i förhållande till tidigare textförslag inte gått i den av föreningen önskade riktningen och att föreningens synpunkter inte blivit beaktade.

Föreningen, som bland sina delägare torde ha huvudparten av de produktkooperativa företagen inom landet, anser att Kooperationen kan spela en betydelsefull roll i utvecklingsländerna. Detta gäller inte minst produktkooperationen. I rekommendationen — som avser alla slag av kooperativa föreningar — framhålles emellertid Kooperationens fördelar på ett onyanserat sätt och på bekostnad av andra företagsformer. U-länderna rekommenderas i generella termer att ge kooperativa föreningar finansiell hjälp — lån, kreditgarantier, bidrag och skattebefrielse — inte bara vid initiering av ny verksamhet utan också då föreningarna möter ekonomiska hinder för tillväxt eller omvandling. Detta och andra förslag synes innebära uppenbara risker för diskriminering och snedvridning av konkurrenssituationen i respektive länder.

Vad rekommendationen innehåller om upplysnings- och undervisningsverksamhet anser föreningen vara ensidigt och propagandistiskt inriktat och inte ta sikte på objektiv upplysning om såväl Kooperationens som andra företagsformers möjligheter och begränsningar. Sålunda rekommenderas att Kooperationens grundsatser och metoder skall ges en »så vid spridning som möjligt» genom att behandlas på alla nivåer inom det offentliga skolväsendet — från grundskola till universitet — samt genom att respektive land »till fullo utnyttjar undervisningsmedia såsom läroböcker, föreläsningar . . ., press, film, radio och TV».

Vidare anser föreningen att rekommendationen medför viss risk för att de olika slagen av Kooperation i u-länderna inte kan behålla eller uppnå ställningen som frivilliga, fria och icke statsdirigerade organisationer. Sålunda skall respektive land antaga en särskild lagstiftning som bland annat innehåller bestämmelser om ändamålen för en kooperativ förening samt om villkoren för medlemskap, såsom maximibeloppet för insats och insatskyldighet vid ansökan om medlemskap samt tid inom vilken full insatsbetalning skall ske, liksom medlemmarnas rättigheter och skyldigheter. Det rekommenderas vidare att »vederbörande myndighet» eller viss sammanslutning skall öva tillsyn över att verksamheten sker i överensstämmelse med uppställda ändamål samt lagens bestämmelser. På myndigheten eller sammanslutningen skulle därjämte ankomma uppgiften att främja Kooperation och organisera kooperativ utbildning m. m. Utan att vilja förringa betydelsen av att staten i respektive länder lämnar sin medverkan speciellt i ett initialskede vill föreningen ifrågasätta om rekommendationens förslag kan fullt ut genomföras samtidigt som man behåller de karaktärsdrag som i vårt land brukar förknippas med kooperativ verksamhet.

Slutligen konstaterar föreningen, att rekommendationen i allt väsentligt avser u-ländernas förhållanden och med hänsyn härtill utgår föreningen

från att anledning saknas att för Sveriges del vidta några speciella åtgärder i anslutning till rekommendationen.

Landsorganisationen erinrar om att organisationen i ett yttrande till kommittén i samband med förarbeten till rekommendationen uttalat, att LO tidigare har intagit en relativt tveksam hållning till behovet och värdet av en rekommendation av detta slag. Denna tveksamhet hade sin grund såväl i de starkt varierande förhållanden i olika länder under vilka kooperationen har att arbeta som i risken för att en sådan rekommendation, vilken måste balansera mellan den kooperativa rörelsens önskvärda självständighet och frihet och dess faktiska och nödvändiga beroende av staten i uppbyggnadsskedet, skulle tendera att förlänga detta beroende. Eftersom emellertid rekommendationen av en mycket betydande majoritet, inbegripet representanterna för den Internationella Kooperativa Alliansen, bedömts bli av väsentligt värde för kooperationens utveckling i u-länderna har LO omprövat denna sin inställning och vill nu tillstyrka att Sverige stöder föreliggande rekommendation.

LO betonar slutligen att den enda punkt i rekommendationen som direkt berör Sverige torde vara mom. 34, vilken i hög grad svarar mot SIDA:s verksamhet och programmet för det svenska utvecklingsbiståndet.

TCO framhåller, att organisationen i ett tidigare yttrande i ämnet tillstyrkt huvudlinjerna i föreliggande rekommendation och betonat betydelsen av att de kooperativt organiserade självhjälpssträvandena uppmuntras i syfte att öka utvecklingstakten i u-länderna. Innehållet i rekommendationen synes ha svenskt intresse främst ur synpunkten hur svenska biståndsinsatser på detta område lämpligen kan utformas. *TCO* vill därför rekommendera de för svenskt tekniskt bistånd ansvariga myndigheterna att vid planeringen av de svenska biståndsinsatserna beakta innehållet i rekommendationen. *TCO* finner det också angeläget betona att biståndsinsatser på detta område utformas i nära kontakt och samarbete med de i Sverige existerande organisationerna på området. Möjligheterna till internationell samverkan och samordning, såväl i regional som i större skala, bör också tas till vara i syfte att undvika splittring av resurser.

ILO-kommittén betonar, att rekommendationen främst har betydelse för kooperationens utveckling i u-länderna, något som framhålls i flera remissyttranden. För industriländernas biståndsinsatser på kooperationens område synes särskilt rekommendationens avsnitt IV om internationell samverkan vara av intresse. De anvisningar om samverkan som där lämnas synes stämma överens med den uppfattning som präglar de svenska insatserna för att stimulera kooperationen i u-länderna. Om och i vilken utsträckning rekommendationen i övrigt bör iakttas inom den svenska biståndsverksamheten synes vara en fråga som det bör ankomma på biståndsmyndigheterna, främst SIDA, att bedöma.

ILO-kommittén föreslår därför, att rekommendationen överlämnas till

SIDA för att, i den mån så befinns möjligt och lämpligt, av ämbetsverket beaktas vid den fortsatta planeringen av de svenska biståndsinsatserna på kooperationens område.

Departementschefen

Vid Internationella arbetskonferensens femtionde sammanträde antogs dels tre instrument, som berör vissa frågor rörande fiskare, och dels en rekommendation om kooperativa föreningars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling.

Vad först beträffar de tre instrumenten som berör fiskare — *konventionen (nr 125) angående behörighetsbevis för fiskare, konventionen (nr 126) angående besättningens bostäder på fiskefartyg och rekommendationen (nr 126) angående yrkesutbildning för fiskare* — framgår det av de remissyttranden som avgivits i ärendet, att dessa instrument utformats med sikte på andra förhållanden än de som råder inom det svenska fisket. Särskilt fiskeristyrelsen och Sveriges fiskares riksförbund ger uttryck åt den åsikten. Härtill kommer att svensk lagstiftning och praxis i vissa delar inte överensstämmer med föreskrifterna i instrumenten. Detta gäller beträffande behörighetskonventionen samt rekommendationen om yrkesutbildning, medan i fråga om bostadskonventionen däremot svarande svenska bestämmelser är föremål för översyn. Under dessa förhållanden kan jag inte tillstyrka att Sverige f. n. ratificerar de båda konventionerna. När det gäller rekommendationen om yrkesutbildning kan jag, på de skäl som ILO-kommittén anfört, ansluta mig till kommitténs uppfattning att rekommendationens anvisningar bör, i den mån så befinns möjligt och lämpligt, övervägas vid yrkesutbildningens framtida utformning. Rekommendationen bör i detta syfte överlämnas till skolöverstyrelsen.

I fråga om *rekommendationen (nr 127) angående kooperativa föreningars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling* finner jag, att dess främsta betydelse från svensk synpunkt ligger i att rekommendationen kan vara av visst intresse för biståndsmyndigheterna när det gäller utformning av de svenska biståndsinsatserna inom kooperationen. I likhet med ILO-kommittén anser jag därför, att rekommendationen bör överlämnas till Styrelsen för Internationell Utveckling (SIDA) för att, i den mån så befinns möjligt och lämpligt, beaktas vid den fortsatta planeringen av de svenska biståndsinsatserna på kooperationens område.

Under återopande av det föregående hemställer jag, att Kungl. Maj:t anholder om riksdagens yttrande över vad jag nu anfört om de vid Internationella arbetskonferensens femtionde sammanträde antagna internationella instrumenten.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Bilaga 1

(Översättning)

**Convention (No. 125) concerning Fishermen's
Certificates of Competency**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fiftieth Session on 1 June 1966, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to fishermen's certificates of competency, which is included in the sixth item on the agenda of the session, and

Noting the provisions of the Officers' Competency Certificates Convention, 1936, which provides that no person shall be engaged to perform or shall perform on board any vessel to which it applies the duties of master or skipper, navigating officer in charge of a watch, chief engineer, or engineer officer in charge of a watch, unless he holds a certificate of competency to perform such duties issued or approved by the public authority of the territory where the vessel is registered, and

Considering that experience has shown that further international standards specifying minimum requirements for certificates of competency for service in fishing vessels are desirable, and

Having determined that these standards shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-six the following Con-

**Konvention (nr 125) angående
behörighetsbevis för fiskare**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 1 juni 1966 till sitt femtionde sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag angående behörighetsbevis för fiskare, vilken fråga inbegripes i den sjätte punkten på sammanträdets dagordning,

som beaktar bestämmelserna i konventionen angående kompetens hos fartygsbefäl, 1936, vilken föreskriver att å fartyg, å vilket konventionen äger tillämpning, ingen må utöva eller anställas för att utöva de befogenheter som tillkomma befälhavare eller skeppare, vakthavandestyrman, övermaskinist eller vakthavande maskinist, med mindre han innehar ett certifikat som utvisar, att han är behörig därtill, och som är utfärdat eller godkänt av offentlig myndighet i det territorium, där fartyget är registrerat, och

som anser att erfarenheten har visat att det är önskvärt att antaga ytterligare internationella normer, som närmare ange minimikrav beträffande behörighetsbevis för tjänstgöring på fiskefartyg, och

som beslutat att dessa normer skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den tjugoförsta dagen i juni månad år nittonhundrasextiosex följande konvention, som må be-

vention, which may be cited as the Fishermen's Competency Certificates Convention, 1966:

nämnas konvention angående behörighetsbevis för fiskare, 1966.

Part I. Scope and Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention, the term "fishing vessel" includes all ships and boats, of any nature whatsoever, whether publicly or privately owned, which are engaged in maritime fishing in salt waters and are registered in a territory for which the Convention is in force, with the exception of—

- (a) ships and boats of less than 25 gross registered tons;
- (b) ships and boats engaged in whaling or similar pursuits;
- (c) ships and boats engaged in fishing for sport or recreation;
- (d) fishery research and fishery protection vessels.

Article 2

The competent authority may, after consultation with the fishing vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, exempt from this Convention fishing vessels engaged in inshore fishing, as defined by national laws and regulations.

Article 3

For the purpose of this Convention, the following terms have the meanings hereby assigned to them:

- (a) skipper: any person having command or charge of a fishing vessel;
- (b) mate: any person exercising subordinate command of a fishing vessel, including any person, other than a pilot, liable at any time to be in charge of the navigation of such a vessel;

Del I. Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Med fiskefartyg förstås i denna konvention fartyg av vad slag det vara må, i allmän eller enskild ägo, som nyttjas till havsfiske i saltvatten och äro registrerade i ett territorium, för vilket konventionen gäller, med undantag av

- a) fartyg om mindre än 25 bruttoregister-ton;
- b) fartyg som nyttjas till valfångst eller liknande verksamhet;
- c) fartyg som nyttjas till sport- eller rekreativfiske;
- d) fartyg som nyttjas för forskningsändamål eller till skydd för fisket.

Artikel 2

Vederbörande myndighet må efter samråd med eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer medgiva undantag från denna konventions tillämpning för fiskefartyg, som nyttjas i kustfiske sådant detta definieras i nationell lagstiftning.

Artikel 3

I denna konvention ha följande termer den innebörd som här anges:

- a) befälhavare: person som för befäl över ett fiskefartyg;
- b) styrman: person som för underordnat befäl över ett fiskefartyg, inberäknat person — annan än lots — som vid varje tidpunkt kan åläggas att ansvara för navigeringen av ett sådant fartyg;

(c) engineer: any person permanently responsible for the mechanical propulsion of a fishing vessel.

c) maskinist: person som har det ständiga ansvaret för ett fiskefartygs mekaniska framdrivning.

Part II. Certification

Article 4

Each Member which ratifies this Convention shall establish standards of qualification for certificates of competency entitling a person to perform the duties of skipper, mate or engineer on board a fishing vessel.

Article 5

1. All fishing vessels to which this Convention applies shall be required to carry a certificated skipper.

2. All fishing vessels over 100 gross registered tons engaged in operations and areas to be defined by national laws or regulations shall be required to carry a certificated mate.

3. All fishing vessels with an engine power above a level to be determined by the competent authority, after consultation with the fishing vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, shall be required to carry a certificated engineer: Provided that the skipper or mate of a fishing vessel may act as engineer in appropriate cases and on condition that he also holds an engineer's certificate.

4. The certificates of skippers, mates or engineers may be full or limited, according to the size, type, and nature and area of operations of the fishing vessel, as determined by national laws or regulations.

5. The competent authority may in individual cases permit a fishing vessel to put to sea without the full complement of certificated personnel if it is satisfied that no suitable sub-

Del II. Utfärdande av behörighetsbevis

Artikel 4

Medlemsstat, som ratificerar denna konvention, skall fastställa kvalifikationsnormer för behörighetsbevis, som ge en person rätt att ombord på ett fiskefartyg utöva de befogenheter som tillkomma befälhavare, styrman eller maskinist.

Artikel 5

1. På alla fiskefartyg, för vilka denna konvention äger tillämpning, skall finnas en befälhavare med behörighetsbevis.

2. På alla fiskefartyg om mer än 100 bruttoregister-ton, som nyttjas i verksamhet och inom områden, som angives genom nationell lagstiftning, skall finnas en styrman med behörighetsbevis.

3. På alla fiskefartyg med en maskinstyrka överstigande en gräns, som bestämmes av vederbörande myndighet, efter samråd med eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer, skall finnas en maskinist med behörighetsbevis, dock att befälhavaren eller styrmannen på ett fiskefartyg må fungera som maskinist, då så är lämpligt och under förutsättning att även han har behörighetsbevis som maskinist.

4. Behörighetsbevis för befälhavare, styrmän eller maskinister må vara fullständiga eller begränsade, beroende på fiskefartygets storlek och typ samt arten av och området för dess verksamhet, i enlighet med vad i nationell lagstiftning föreskrives.

5. Vederbörande myndighet må i enskilda fall tillåta ett fiskefartyg att gå till sjöss utan full bemanning av behörig personal, om myndigheten är övertygad om att inga lämpli-

stitutes are available and that, having regard to all the circumstances of the case, it is safe to allow the vessel to put to sea.

Article 6

1. The minimum age prescribed by national laws or regulations for the issue of a certificate of competency shall be not less than—

(a) 20 years in the case of a skipper;

(b) 19 years in the case of a mate;

(c) 20 years in the case of an engineer.

2. For the purpose of service as a skipper or mate in a fishing vessel engaged in inshore fishing and for the purpose of service as an engineer in small fishing vessels with an engine power below a level to be determined by the competent authority after consultation with the fishing vessel owners' and fishermen's organisations, where such exist, the minimum age may be fixed at 18 years.

Article 7

The minimum professional experience prescribed by national laws or regulations for the issue of a mate's certificate of competency shall be not less than three years' sea service engaged in deck duties.

Article 8

1. The minimum professional experience prescribed by national laws or regulations for the issue of a skipper's certificate of competency shall be not less than four years' sea service engaged in deck duties.

2. The competent authority may, after consultation with the fishing vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, require a part of this period to be served as a certificated mate; where national laws or regulations provide for the

ga ersättare finnas att tillgå och att det med hänsyn till alla föreliggande omständigheter ej är förenat med fara att tillåta fartyget att gå till sjöss.

Artikel 6

1. Den minimiålder som föreskrives i nationell lagstiftning för utfärdande av ett behörighetsbevis må icke understiga

a) 20 år beträffande befälhavare;

b) 19 år beträffande styrman;

c) 20 år beträffande maskinist.

2. Då det gäller tjänstgöring som befälhavare eller styrman på ett fiskefartyg som nyttjas i kustfiske och då det gäller tjänstgöring som maskinist på små fiskefartyg med en maskinstyrka understigande en gräns, som bestämmes av vederbörande myndighet efter samråd med eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer, må minimiåldern fastställas till 18 år.

Artikel 7

Det minimikrav på yrkeserfarenhet som uppställs i nationell lagstiftning såsom villkor för utfärdande av behörighetsbevis för styrman må icke understiga tre års tjänstgöring till sjöss i däckstjänst.

Artikel 8

1. Det minimikrav på yrkeserfarenhet som uppställs i nationell lagstiftning såsom villkor för utfärdande av behörighetsbevis för befälhavare må icke understiga fyra års tjänstgöring till sjöss i däckstjänst.

2. Vederbörande myndighet må efter samråd med eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer kräva, att en del av denna period skall innefatta tjänstgöring som behörig styrman; där den nationella lagstiftningen innehåller bestämmel-

issue of different grades of certificates of competency, full and limited, to skippers of fishing vessels, the nature of the qualifying service as a certificated mate or the type of certificate held while performing such qualifying service may vary accordingly.

Article 9

1. The minimum professional experience prescribed by national laws or regulations for the issue of an engineer's certificate of competency shall be not less than three years' sea service in the engine-room.

2. In the case of a certificated skipper or mate a shorter qualifying period of sea service may be prescribed.

3. In the case of the small fishing vessels referred to in Article 6, paragraph 2, of this Convention, the competent authority may, after consultation with the fishing vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, prescribe a qualifying period of sea service of 12 months.

4. Work in an engineering workshop may be regarded as equivalent to sea service for part of the qualifying periods provided for in paragraphs 1 to 3 of this Article.

Article 10

In respect of persons who have successfully completed an approved training course, the periods of sea service required in virtue of Articles 7, 8 and 9 of this Convention may be reduced by the period of training, but in no case by more than 12 months.

Part III. Examinations

Article 11

In the examinations organised and supervised by the competent author-

ser om utfärdande av olika grader av behörighetsbevis, fullständiga och begränsade, för befälhavare på fiskefartyg, må arten av den kvalificerande tjänstgöringen som behörig styrman eller typen av det behörighetsbevis som innehaves under fullgörandet av sådan kvalificerande tjänstgöring variera med hänsyn till förhållandena.

Artikel 9

1. Det minimum av yrkeserfarenhet som i nationell lagstiftning uppställs såsom villkor för utfärdande av behörighetsbevis för maskinist må icke understiga tre års tjänstgöring i maskinavdelningen.

2. Beträffande behörig befälhavare eller styrman må en kortare kvalifikationsperiod av tjänstgöring till sjöss föreskrivas.

3. Beträffande de små fiskefartyg som avses i artikel 6 mom. 2 i denna konvention, må vederbörande myndighet efter samråd med eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer föreskriva en kvalifikationsperiod av 12 månaders tjänstgöring till sjöss.

4. Arbete i en mekanisk verkstad må anses som likvärdigt med tjänstgöring till sjöss för en del av de kvalifikationsperioder som avses i momenten 1 och 3 i denna artikel.

Artikel 10

Beträffande personer, som med framgång avslutat en godkänd utbildningskurs, må de perioder av tjänstgöring till sjöss som krävas i enlighet med artiklarna 7, 8 och 9 i denna konvention reduceras med en tid motsvarande utbildningsperioden, dock i intet fall med mer än 12 månader.

Del III. Examina

Artikel 11

I de examina som anordnas och övervakas av vederbörande myndig-

ity for the purpose of testing whether candidates for competency certificates possess the qualifications necessary for performing the corresponding duties, the candidates shall be required to show knowledge, appropriate to the categories and grades of certificates, of such subjects as—

(a) in the case of skippers and mates—

(i) general nautical subjects, including seamanship, shiphandling and safety of life at sea, and a proper knowledge of the international Regulations for Preventing Collisions at Sea;

(ii) practical navigation, including the use of electronic and mechanical aids to navigation;

(iii) safe working practices, including safety in the handling of fishing gear;

(b) in the case of engineers—

(i) theory, operation, maintenance and repair of steam or internal combustion engines and related auxiliary equipment;

(ii) operation, maintenance and repair of refrigeration systems, pumps, deck winches and other mechanical equipment of fishing vessels, including the effects on stability;

(iii) principles of shipboard electric power installations, and maintenance and repair of the electrical machinery and equipment of fishing vessels; and

(iv) engineering safety precautions and emergency procedures, including the use of life-saving and fire-fighting appliances.

het i syfte att pröva huruvida personer som ansöka om behörighetsbevis äga de kvalifikationer som äro nödvändiga för utförande av de mot behörighetsbeviset svarande uppgifterna skola de sökande ha att ådagalägga kunskaper, svarande mot respektive kategori och art av behörighetsbevis i sådana ämnen som

a) beträffande befälhavare och styrmän:

i) allmänna nautiska ämnen, däribland sjömanskap, manövrering av fartyg och livräddning till sjöss, samt en tillfredsställande kännedom om de internationella sjövägsreglerna;

ii) praktisk navigation, inberäknat användning av elektroniska och mekaniska hjälpmedel för navigation;

iii) åtgärder till förebyggande av yrkesskador, inberäknat säkerhetsåtgärder vid hanteringen av fiskeredskap;

b) beträffande maskinister:

i) teori för samt drift, underhåll och reparation av ångmaskiner, förbränningsmotorer och därtill hörande hjälputrustning;

ii) drift, underhåll och reparation av kylsystem, pumpar, däcksvinschar och annan mekanisk utrustning på fiskefartyg, inberäknat stabilitetspåverkande effekter;

iii) principerna för elektriska installationer ombord samt underhåll och reparation av elektriska maskiner och apparater på fiskefartyg; samt

iv) tekniska säkerhetsanordningar och åtgärder vid fara, inberäknat användningen av livräddnings- och brandskyddsutrustning.

Article 12

The examinations for certificates of skippers and mates referred to in Article 11, sub-paragraph (a), of this

Artikel 12

De examina för behörighetsbevis för befälhavare och styrmän, som avses i artikel 11 a) i denna kon-

Convention may also cover the following subjects:

(a) fishing techniques, including where appropriate the operation of electronic fish-finding devices, and the operation, maintenance and repair of fishing gear; and

(b) stowage, cleaning and processing of fish on board.

Article 13

During a period of three years from the date of the coming into force of national laws or regulations giving effect to the provisions of this Convention, competency certificates may be issued to persons who have not passed an examination referred to in Articles 11 and 12 of this Convention, but who have in fact had sufficient practical experience of the duties corresponding to the certificate in question and have no record of any serious technical error against them.

Part IV. Enforcement Measures

Article 14

1. Each Member shall ensure the enforcement of national laws or regulations giving effect to the provisions of this Convention by an efficient system of inspection.

2. National laws or regulations giving effect to the provisions of this Convention shall provide for the cases in which the authorities of a Member may detain vessels registered in its territory on account of a breach of these laws or regulations.

Article 15

1. National laws or regulations giving effect to the provisions of this Convention shall prescribe penalties or disciplinary measures for cases in which these laws or regulations are not respected.

vention, må även omfatta följande ämnen:

a) fiskemetoder, där så är lämpligt inberäknat användning av elektronisk apparatur för lokalisering av fisk ävensom skötsel, underhåll och reparation av fiskeredskap; samt

b) lastning, rensning och behandling av fisk ombord.

Artikel 13

Under en period av tre år från ikraftträdandet av nationell lagstiftning, som sätter bestämmelserna i denna konvention i tillämpning, må behörighetsbevis utfärdas till personer, vilka icke ha genomgått sådan examen som avses i artiklarna 11 och 12 i denna konvention men vilka faktiskt ha förvärvat praktisk erfarenhet av de uppgifter som motsvara ifrågavarande bevis och vilka icke veterligen ha begått något allvarligt tekniskt fel.

Del IV. Tillämpningsåtgärder

Artikel 14

1. Varje medlemsstat skall genom ett effektivt inspektionssystem säkerställa efterlevnaden av nationell lagstiftning, som sätter bestämmelserna i denna konvention i tillämpning.

2. Nationell lagstiftning, som sätter bestämmelserna i denna konvention i tillämpning, skall innehålla bestämmelser om de fall då myndigheterna i en medlemsstat må kvarhålla fartyg, som äro registrerade inom dess territorium, på grund av överträdelse av denna lagstiftning.

Artikel 15

1. Nationell lagstiftning, som sätter bestämmelserna i denna konvention i tillämpning, skall stadga straff eller disciplinära påföljder i händelse denna lagstiftning icke efterlevs.

2. In particular, such penalties or disciplinary measures shall be prescribed for cases in which—

(a) a fishing vessel owner or his agent, or a skipper, has engaged a person not certificated as required;

(b) a person has obtained by fraud or forged documents an engagement to perform duties requiring certification without holding the requisite certificate.

2. Sådana straff eller disciplinära påföljder skola särskilt stadgas för fall då

a) redaren för ett fiskefartyg eller ombud för honom eller en befälhavare har anställt någon som ej innehar erforderligt behörighetsbevis;

b) någon medelst bedrägeri eller falska handlingar har erhållit anställning för utövande av befogenheter, för vilka krävas behörighet, utan att innehava vederbörligt behörighetsbevis.

Part V. Final Provisions

Article 16

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 17

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 18

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

Del V. Slutbestämmelser

Artikel 16

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 17

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 18

1. Varje medlem, som ratificerar denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 19

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 20

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 21

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of

2. Varje medlem, som ratificerar denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 19

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen kommer att träda i kraft.

Artikel 20

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 21

Närhelst Internationella arbetsbyråns styrelse finner det erforderligt skall styrelsen förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning

the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 22

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 18 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 23

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 22

1. Därest konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av denna konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, försåvitt denna trätt i kraft, *ipso jure* medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 18 ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma men icke ratificerat den nya, reviderade konventionen.

Artikel 23

De engelska och franska texterna till denna konvention skola äga lika vitsord.

Bilaga 2

(Översättning)

**Convention (No. 126) concerning
Accommodation on Board Fishing Vessels**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fiftieth Session on 1 June 1966, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to accommodation on board fishing vessels, which is included in the sixth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-six the following Convention, which may be cited as the Accommodation of Crews (Fishermen) Convention, 1966:

Part I. General Provisions*Article 1*

1. This Convention applies to all sea-going mechanically propelled ships and boats, of any nature whatsoever, whether publicly or privately owned, which are engaged in maritime fishing in salt waters and are registered in a territory for which this Convention is in force.

2. National laws or regulations shall determine when ships and boats are to be regarded as sea-going for the purpose of this Convention.

3. This Convention does not apply to ships and boats of less than 75 tons: Provided that the Convention

**Konvention (nr 126) angående besättningens
bostäder på fiskefartyg**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 1 juni 1966 till sitt femtionde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående besättningens bostäder på fiskefartyg, vilken fråga innefattas i den sjätte punkten på sammanträdet dagordning,

samt funnit, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna, den tjugoförsta dagen i juni månad år nittonhundrasextiosex följande konvention, som må benämnas konvention angående besättningens bostäder (fiskare), 1966.

Del I. Allmänna bestämmelser*Artikel 1*

1. Denna konvention äger tillämpning på alla sjögående maskindrivna fartyg av vad slag de vara må, i allmän eller enskild ägo, vilka nyttjas till havsfiske i saltvatten och äro registrerade i territorium, för vilket denna konvention gäller.

2. Nationell lagstiftning skall fastställa, när fartyg för tillämpning av denna konvention skola anses vara sjögående.

3. Från konventionens tillämpning undantagas fartyg om mindre än 75 ton; dock skall konventionen

shall be applied to ships and boats of between 25 and 75 tons where the competent authority determines, after consultation with the fishing-vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, that this is reasonable and practicable.

4. The competent authority may, after consultation with the fishing-vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, use length instead of tonnage as a parameter for the purposes of this Convention, in which event the Convention does not apply to ships and boats of less than 80 feet (24.4 metres) in length: Provided that the Convention shall be applied to ships and boats of between 45 and 80 feet (13.7 and 24.4 metres) in length where the competent authority determines, after consultation with the fishing vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, that this is reasonable and practicable.

5. This Convention does not apply to—

(a) ships and boats normally employed in fishing for sport or recreation;

(b) ships and boats primarily propelled by sail but having auxiliary engines;

(c) ships and boats engaged in whaling or similar pursuits;

(d) fishery research and fishery protection vessels.

6. The following provisions of this Convention do not apply to vessels which normally remain away from their home ports for periods of less than 36 hours and in which the crew does not live permanently on board when in port:

(a) Article 9, paragraph 4;

(b) Article 10;

(c) Article 11;

(d) Article 12;

(e) Article 13, paragraph 1;

(f) Article 14;

tillämpas på fartyg mellan 25 och 75 ton, om vederbörande myndighet, efter hörande av eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer fastställer, att detta är skäligt och lämpligt.

4. Vederbörande myndighet må, efter hörande av eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer, begagna längd i stället för tonnage såsom parameter vid tillämpning av denna konvention, i vilket fall konventionen icke äger tillämpning på fartyg, vilkas längd understiger 24,4 meter (80 fot); dock skall konventionen tillämpas på fartyg, vilka ha en längd av mellan 13,7 och 24,4 meter (45 och 80 fot), om vederbörande myndighet, efter hörande av eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer fastställer, att detta är skäligt och lämpligt.

5. Från konventionens tillämpning undantagas

a) fartyg, som normalt nyttjas till sport- eller rekreativfiske;

b) fartyg, som huvudsakligen framdrivas med segel men som äro utrustade med hjälpmaskiner;

c) fartyg, som nyttjas till valfångst eller liknande verksamhet;

d) fartyg, som nyttjas för forskningsändamål eller till skydd för fisket.

6. Följande bestämmelser i denna konvention äga icke tillämpning på fartyg, vilka normalt äro borta från sin hemmahamn under kortare tid än 36 timmar, och vilkas besättning icke permanent bor ombord, när fartyget ligger i hamn, nämligen

a) artikel 9, mom. 4;

b) artikel 10;

c) artikel 11;

d) artikel 12;

e) artikel 13, mom. 1;

f) artikel 14;

(g) Article 16:

Provided that in such vessels adequate sanitary installations as well as messing and cooking facilities and accommodation for resting shall be provided.

7. The provisions of Part III of this Convention may be varied in the case of any vessel if the competent authority is satisfied, after consultation with the fishing-vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, that the variations to be made provide corresponding advantages as a result of which the over-all conditions are no less favourable than those that would result from the full application of the provisions of the Convention; particulars of all such variations shall be communicated by the Member to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the International Labour Organisation.

Article 2

In this Convention—

(a) the term "fishing vessel" or "vessel" means a ship or boat to which the Convention applies;

(b) the term "tons" means gross registered tons;

(c) the term "length" means the length measured from the fore part of the stem on the line of the fore-castle deck to the after side of the head of the sternpost, or to the fore-side of the rudderstock where no sternpost exists;

(d) the term "officer" means a person other than a skipper ranked as an officer by national laws or regulations or, in the absence of any relevant laws or regulations, by collective agreement or custom;

(e) the term "rating" means a member of the crew other than an officer;

(f) the term "crew accommodation" includes such sleeping rooms,

g) artikel 16;

dock skola sådana fartyg vara utrustade med tillfredsställande sanitära anordningar samt erforderliga utspisnings-, matlagnings- och vilomöjligheter.

7. Avvikelser från föreskrifterna i avd. III i denna konvention må göras i fråga om vilket som helst fartyg, om vederbörande myndighet, efter hörande av eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer, finner avvikelserna erbjuda fördelar av sådan art att förhållandena i det stora hela icke bli mindre gynnsamma än vid full tillämpning av konventionens bestämmelser; dylika avvikelser skall medlemsstaten i detalj meddela Internationella arbetsbyråns generaldirektör, som skall underrätta medlemmarna av Internationella arbetsorganisationen där-om.

Artikel 2

I denna konvention förstås med

a) fiskefartyg eller fartyg: fartyg, varå konventionen äger tillämpning;

b) ton: bruttoregister-ton;

c) längd: längden mätt från förstävans förkant vid backdäcket till akterkanten av akterstävans översta ände, eller där akterstäv saknas, till hjärtstockens förkant;

d) befäl: person — annan än befälhavaren — som enligt nationell lagstiftning eller, i avsaknad av tillämplig sådan lagstiftning, enligt kollektivavtal eller sedvänja räknas såsom befäl;

e) manskap: medlem av besättningen, som icke är befäl;

f) besättningsens bostäder: sådana sovrum, mässrum och sanitära an-

mess rooms and sanitary accommodation as are provided for the use of the crew;

(g) the term "prescribed" means prescribed by national laws or regulations, or by the competent authority;

(h) the term "approved" means approved by the competent authority;

(i) the term "re-registered" means re-registered on the occasion of a simultaneous change in the territory of registration and in the ownership of the vessel.

Article 3

1. Each Member for which this Convention is in force undertakes to maintain in force laws or regulations which ensure the application of the provisions of Parts II, III and IV of this Convention.

2. The laws or regulations shall—

(a) require the competent authority to bring them to the notice of all persons concerned;

(b) define the persons responsible for compliance therewith;

(c) provide for the maintenance of a system of inspection adequate to ensure effective enforcement;

(d) prescribe adequate penalties for any violation thereof;

(e) require the competent authority to consult periodically the fishing-vessel owners' and fishermen's organisations, where such exist, in regard to the framing of regulations, and to collaborate so far as practicable with such parties in the administration thereof.

Part II. Planning and Control of Crew Accommodation

Article 4

Before the construction of a fish-

ordningar, som äro avsedda att nyttjas av besättningen;

g) föreskriven: föreskriven i nationell lagstiftning eller av behörig myndighet;

h) godkänd: godkänd av behörig myndighet;

i) omregistrering: fartygs omregistrering vid byte samtidigt av nationalitet och ägare.

Artikel 3

1. Varje medlem, för vilken denna konvention gäller, åtager sig att vidmakthålla en lagstiftning, som säkerställer tillämpningen av föreskrifterna i delarna II, III och IV av konventionen.

2. Denna lagstiftning skall:

a) ålägga vederbörande myndighet att bringa lagstiftningens bestämmelser till alla därav berörda personers kännedom;

b) angiva vilka personer som äro ansvariga för bestämmelsernas efterlevnad;

c) sörja för upprätthållandet av inspektionssystem, som säkerställer bestämmelsernas effektiva tillämpning;

d) för varje överträdelse av bestämmelserna stadga däremot svårare straffpåföljd;

e) ålägga vederbörande myndighet att vid utarbetande av bestämmelser med regelbundna mellanrum höra eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer samt att, i den mån så lämpligen kan ske, samråda med dem i uppkommande frågor.

Del II. Planläggning av och tillsyn å besättningens bostäder

Artikel 4

Innan ett fiskefartygsbygge påbör-

ing vessel is begun, and before the crew accommodation of an existing vessel is substantially altered or reconstructed, detailed plans of, and information concerning the accommodation shall be submitted to the competent authority for approval.

• *Article 5*

1. On every occasion when—

(a) a fishing vessel is registered or re-registered,

(b) the crew accommodation of a vessel has been substantially altered or reconstructed, or

(c) complaint that the crew accommodation is not in compliance with the terms of this Convention has been made to the competent authority, in the prescribed manner and in time to prevent any delay to the vessel, by a recognised fishermen's organisation representing all or part of the crew by a prescribed number or proportion of the members of the crew of the vessel, the competent authority shall inspect the vessel and satisfy itself that the crew accommodation complies with the requirements of the laws and regulations.

2. Periodical inspections may be held at the discretion of the competent authority.

Part III. Crew Accommodation Requirements

• *Article 6*

1. The location, means of access, structure and arrangement of crew accommodation in relation to other spaces shall be such as to ensure adequate security, protection against weather and sea and insulation from heat or cold, undue noise or effluvia from other spaces.

2. Emergency escapes shall be provided from all crew accommodation spaces as necessary.

jas och innan besättningens bostäder i ett existerande fartyg väsentligen ändras eller ombyggs, skall en detaljerad ritning över bostäderna i fråga, åtföljd av erforderliga uppgifter, underställas vederbörande myndighet för godkännande.

Artikel 5

1. Vid varje tillfälle då

a) ett fartyg registreras eller omregistreras,

b) besättningens bostäder på ett fartyg väsentligen ändrats eller ombyggs, eller

c) antingen en erkänd fiskareorganisation, representerande besättningen helt eller delvis, eller ock det antal eller den kvotdel av besättningen, som föreskrivits, hos vederbörande myndighet, på föreskrivet sätt och inom sådan tid att fartyget icke fördröjes, framställt klagomål över att besättningens bostäder icke uppfylla bestämmelserna i denna konvention,

skall vederbörande myndighet inspektera fartyget och övertyga sig om att besättningens bostäder överensstämmer med de i lagstiftningen uppställda fordringarna.

2. Vederbörande myndighet må efter sitt bedömande företa periodiska inspektioner.

Del III. Bestämmelser om besättningens bostäder

Artikel 6

1. Belägenhet, tillträdesanordningar, byggnadssätt och disposition av besättningens bostäder i förhållande till andra utrymmen ombord skola vara sådana, att nödig säkerhet, skydd mot väder och sjö samt isolering mot värme, köld, starkare buller och utdunstningar från de andra utrymmena åstadkommas.

2. I den utsträckning så är erforderligt skola nödutgångar finnas från alla delar av besättningens bostäder.

3. Every effort shall be made to exclude direct openings into sleeping rooms from fish holds and fish meal rooms, from spaces for machinery, from galleys, lamp and paint rooms or from engine, deck and other bulk store rooms, drying rooms, communal wash places or water closets. That part of the bulkhead separating such places from sleeping rooms and external bulkheads shall be efficiently constructed of steel or other approved substance and shall be watertight and gastight.

4. External bulkheads of sleeping rooms and mess rooms shall be adequately insulated. All machinery casings and all boundary bulkheads of galleys and other spaces in which heat is produced shall be adequately insulated when there is a possibility of resulting heat effects in adjoining accommodation or passageways. Care shall also be taken to provide protection from heat effects of steam and/or hot-water service pipes.

5. Internal bulkheads shall be of approved material which is not likely to harbour vermin.

6. Sleeping rooms, mess rooms, recreation rooms and passageways in the crew accommodation space shall be adequately insulated to prevent condensation or over-heating.

7. Main steam and exhaust pipes for winches and similar gear shall, whenever technically possible, not pass through crew accommodation or through passageways leading to crew accommodation; where they do pass through such accommodation or passageways they shall be adequately insulated and encased.

8. Inside panelling or sheeting shall be of material with a surface easily kept clean. Tongued and grooved boarding or any other form of construction likely to harbour vermin shall not be used.

3. I största möjliga utsträckning skall undvikas att till sovrum finnes direkt ingång från lastrum för fisk och fiskmjöl, maskinrum, kabyssrum, lamprum, rum för förvaring av färger, maskin-, däcks- eller annat förrådsrum, torkrum, gemensamt tvättrum eller klosettrum. Den del av skott, som skiljer dylikt utrymme från sovrum, och sovrums ytterskott skola vara effektivt tillverkade av järn eller annat godkänt material och skola vara vatten- och gastäta.

4. Ytterskott till sov- eller mässrum skola vara tillräckligt isolerade. Alla maskinkappar och skott, som begränsa kabyssrum eller annat utrymme där värme alstras, skola om värmen kan spridas till angränsande bostäder eller gångar, likaledes vara tillräckligt isolerade. Åtgärder skola dessutom vara vidtagna till skydd mot värmestrålning från ång- och/eller varmvattenrör.

5. Innerskott skola vara av godkänt material, som ej är ägnat att hysa ohyra.

6. Sovrum, mässrum, dagrum och förbindelsegångar i besättningens bostäder skola vara tillräckligt isolerade till undvikande av kondensering och för stark uppvärmning.

7. Huvudångrör och avloppsrör för vinschar och liknande anordningar må, såvitt tekniskt möjligt, ej vara dragna genom besättningens bostäder och ej heller genom dit ledande gång. Måste rör varom här talas vara dragna genom sådana bostäder eller dylik gång, skola rören vara tillfredsställande isolerade och inbyggda.

8. Innerpanel och innergarnering skola vara av material, vars yta är lätt att hålla ren. De må ej vara utförda av spåntade eller falsade bräder eller eljest vara till sin konstruktion ägnade att hysa ohyra.

9. The competent authority shall decide to what extent fire prevention or fire retarding measures shall be required to be taken in the construction of the accommodation.

10. The wall surface and deck-heads in sleeping rooms and mess rooms shall be easily kept clean and, if painted, shall be light in colour; lime wash must not be used.

11. The wall surfaces shall be renewed or restored as necessary.

12. The decks in all crew accommodation shall be of approved material and construction and shall provide a surface impervious to damp and easily kept clean.

13. Overhead exposed decks over crew accommodation shall be sheathed with wood or equivalent insulation.

14. Where the floorings are of composition the joinings with sides shall be rounded to avoid crevices.

15. Sufficient drainage shall be provided.

16. All practicable measures shall be taken to protect crew accommodation against the admission of flies and other insects.

Article 7

1. Sleeping rooms and mess rooms shall be adequately ventilated.

2. The system of ventilation shall be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure a sufficiency of air movement in all conditions of weather and climate.

3. Vessels regularly engaged on voyages in the tropics and other areas with similar climatic conditions shall, as required by such conditions, be equipped both with mechanical means of ventilation and with electric fans: Provided that one only of these means need be adopted

9. Vederbörande myndighet skall bestämma, i vilken omfattning anordningar för att förhindra eldsvåda eller fördröja dess spridning skola vid bostädernas konstruktion påfordras.

10. Väggar och tak i sov- och mässrum skola lätt kunna hållas rena. Äro de målade, skall målningen vara hällen i ljus färgton; vitlimning må ej användas.

11. Målning av vägg skall vid behov förnyas eller istandsättas.

12. Durken i varje bostadsrum skall vara av godkänt material och utförande. Dess yta skall vara ogenomtränglig för fukt och lätt att hålla ren.

13. Väderdäck ovan besättningens bostäder skall vara belagt med trä eller likvärdig beläggning.

14. Där durken är belagd med golvmassa, skall anslutningen till väggarna vara avrundad till förhindrande av sprickbildning.

15. Tillfredsställande vattenavlopp skall vara anordnat.

16. Alla genomförbara åtgärder skola vidtagas för att utestänga flugor och andra insekter från besättningens bostäder.

Artikel 7

1. Sovrum och mässrum skola vara tillräckligt ventilerade.

2. Ventilationssystemet skall kunna regleras så, att luften hålles i tillfredsställande kondition och att tillräcklig luftväxling åstadkommes under alla väderleks- och klimatförhållanden.

3. Fartyg, som regelbundet trafikerar tropiska farvatten och andra regioner med liknande klimatförhållanden, skola, i den mån nämnda förhållanden så påkalla, vara försedda med både mekaniska ventilationsanordningar och elektriska fläktar; dock behöver allenast ettdera av des-

in spaces where this ensures satisfactory ventilation.

4. Vessels engaged elsewhere shall be equipped either with mechanical means of ventilation or with electric fans. The competent authority may exempt vessels normally employed in the cold waters of the northern or southern hemispheres from this requirement.

5. Power for the operation of the aids to ventilation required by paragraphs 3 and 4 of this Article shall, when practicable, be available at all times when the crew is living or working on board and conditions so require.

Article 8

1. An adequate system of heating the crew accommodation shall be provided as required by climatic conditions.

2. The heating system shall, when practicable, be in operation at all times when the crew is living or working on board and conditions so require.

3. Heating by means of open fires shall be prohibited.

4. The heating system shall be capable of maintaining the temperature in crew accommodation at a satisfactory level under normal conditions of weather and climate likely to be met with on service; the competent authority shall prescribe the standard to be provided.

5. Radiators and other heating apparatus shall be so placed and, where necessary, shielded and fitted with safety devices as to avoid risk of fire or danger or discomfort to the occupants.

sa medel anbringas i rum, där tillfredsställande ventilation därigenom säkerställes.

4. Fartyg, nyttjade i fart utanför dessa regioner, skola vara utrustade antingen med mekaniska ventilationsanordningar eller ock med elektriska fläktar. Från denna föreskrift må vederbörande myndighet undanta fartyg, som vanligtvis nyttjas i de kalla farvattnen på norra eller södra halvklotet.

5. Drivkraft till de ventilationsmedel, som fordras enligt mom. 3 och 4 av denna artikel, skall, i den mån så är praktiskt möjligt, alltid vara tillgänglig, då besättningen bor eller arbetar ombord och förhållandena så påkalla.

Artikel 8

1. Tillfredsställande anordningar för uppvärmning av besättningens bostäder skola finnas i den mån klimatförhållandena så kräva.

2. Uppvärmningsanordningen skall, i den mån så är praktiskt möjligt, alltid vara i funktion, då besättningen bor eller arbetar ombord och förhållandena så påkalla.

3. Uppvärmning medelst öppen eld skall vara förbjuden.

4. Uppvärmningsanordningen skall kunna hålla temperaturen i besättningens bostäder vid tillfredsställande gradtal under de normala väderleks- och klimatförhållanden, som äro att förvänta å fartygets resor; det tillkommer vederbörande myndighet att föreskriva den standard, som skall hållas.

5. Värmeelement och andra värmeapparater skola vara så placerade och, om behövt, så avskärmade och utrustade med säkerhetsanordningar, att ej risk för eldsvåda uppstår och ej heller fara eller obehag för de personer, för vilka rummet är avsett.

Article 9

1. All crew spaces shall be adequately lighted. The minimum standard for natural lighting in living rooms shall be such as to permit a person with normal vision to read on a clear day an ordinary newspaper in any part of the space available for free movement. When it is not possible to provide adequate natural lighting, artificial lighting of the above minimum standard shall be provided.

2. In all vessels electric lights shall, as far as practicable, be provided in the crew accommodation. If there are not two independent sources of electricity for lighting, additional lighting shall be provided by properly constructed lamps or lighting apparatus for emergency use.

3. Artificial lighting shall be so disposed as to give maximum benefit to the occupants of the room.

4. Adequate reading light shall be provided for every berth in addition to the normal lighting of the cabin.

5. A permanent blue light shall, in addition, be provided in the sleeping room during the night.

Article 10

1. Sleeping rooms shall be situated amidships or aft; the competent authority may, in particular cases, if the size, type or intended service of the vessel renders any other location unreasonable or impracticable, permit the location of sleeping rooms in the fore part of the vessel, but in no case forward of the collision bulkhead.

2. The floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than—

Artikel 9

1. Alla för besättningen avsedda rum skola vara tillräckligt upplysta. Minimistandarden för dagsljus i bostadsrum skall vara sådan, att person med normal synförmåga skall vid full dager i klart väder kunna läsa vanligt tidningstryck i varje del av rummet, där han fritt kan röra sig. När det ej är möjligt att åstadkomma erforderligt dagsljus, skall artificiell belysning, som motsvarar denna minimistandard, vara anordnad.

2. På alla fartyg skola besättnings bostäder, så långt möjligt, vara försedda med elektrisk belysning. Om ej två självständiga kraftkällor för elektrisk belysning finnas, skall extra belysning medelst lämpligt konstruerade lampor eller belysningsapparater vara att tillgå för användning vid uppkommande behov.

3. Artificiell belysning skall vara så anordnad, att den är till största möjliga nytta för dem, för vilka rummet är avsett.

4. Utöver hyttens normala belysning skall vid varje sovplats finnas tillfredsställande belysning för läsning.

5. Dessutom skall nattetid en permanent blå belysning finnas i sovrummet.

Artikel 10

1. Sovrum skall vara beläget antingen midskepps eller ock akterut; i särskilda fall må vederbörande myndighet, om fartygets storlek, typ eller avsedda användning gör varje annan förläggning av sovrummen oskälig eller olämplig, medgiva deras förläggning till den förliga delen av fartyget, dock icke i något fall för om kollisionsskottet.

2. Golvytan per person i sovrum, med bortseende från utrymme som upptages av sovplatser och skåp, må ej understiga

(a) in vessels of 25 tons but below 50 tons 5.4 sq.ft. (0.5 sq.m.)

(b) in vessels of 50 tons but below 100 tons 8.1 sq.ft. (0.75 sq.m.)

(c) in vessels of 100 tons but below 250 tons 9.7 sq.ft. (0.9 sq.m.)

(d) in vessels of 250 tons or over 10.8 sq.ft. (1.0 sq.m.)

3. Where the competent authority decides, as provided for in Article 1, paragraph 4, of this Convention, that length shall be the parameter for this Convention, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than—

(a) in vessels of 45 feet (13.7 m.) but below 65 feet (19.8 m.) in length 5.4 sq.ft. (0.5 sq.m.)

(b) in vessels of 65 feet (19.8 m.) but below 88 feet (26.8 m.) in length 8.1 sq.ft. (0.75 sq.m.)

(c) in vessels of 88 feet (26.8 m.) but below 115 feet (35.1 m.) in length 9.7 sq.ft. (0.9 sq.m.)

(d) in vessels of 115 feet (35.1 m.) in length or over 10.8 sq.ft. (1.0 sq.m.)

4. The clear head room in the crew sleeping room shall, wherever possible, be not less than 6 feet 3 inches (1.90 metres).

5. There shall be a sufficient number of sleeping rooms to provide a separate room or rooms for each department: Provided that the competent authority may relax this requirement in the case of small vessels.

6. The number of persons allowed to occupy sleeping rooms shall not exceed the following maxima:

(a) officers: one person per room wherever possible, and in no case more than two;

a) i fartyg om 25 ton eller däröver men under 50 ton 0,5 m² (5,4 kvfot);

b) i fartyg om 50 ton eller däröver men under 100 ton 0,75 m² (8,1 kvfot);

c) i fartyg om 100 ton eller däröver men under 250 ton 0,9 m² (9,7 kvfot);

d) i fartyg om 250 ton eller däröver 1,0 m² (10,8 kvfot).

3. Om vederbörande myndighet i enlighet med artikel 1 mom. 4 av denna konvention beslutar, att fartygets längd skall vara parametern för denna konvention, må golvytan per person i sovrums, med bortseende från utrymme som upptages av sovplatser och skåp, ej understiga

a) i fartyg vilkas längd uppgår till 13,7 meter (45 fot) eller däröver men understiger 19,8 meter (65 fot) 0,5 m² (5,4 kvfot);

b) i fartyg vilkas längd uppgår till 19,8 meter (65 fot) eller däröver men understiger 26,8 meter (88 fot) 0,75 m² (8,1 kvfot);

c) i fartyg vilkas längd uppgår till 26,8 meter (88 fot) men understiger 35,1 meter (115 fot) 0,9 m² (9,7 kvfot);

d) i fartyg vilkas längd uppgår till 35,1 meter (115 fot) eller däröver 1,0 m² (10,8 kvfot).

4. Den fria höjden i besättningens sovrums må om möjligt icke understiga 1,90 meter (6 fot 3 tum).

5. Sovrums skola finnas till sådant antal, att särskilt eller särskilda sovrums kunna tilldelas varje kategori av besättningen. Vederbörande myndighet må dock i fråga om mindre fartyg meddela eftergift från denna bestämmelse.

6. Högsta antalet personer som må inhysas i ett och samma sovrums skall utgöra i fråga om

a) befäl, en person, där så är möjligt, och i varje fall icke fler än två;

(b) ratings: two or three persons per room wherever possible, and in no case more than the following:

(i) in vessels of 250 tons and over, four persons;

(ii) in vessels under 250 tons, six persons.

7. Where the competent authority decides, as provided for in Article 1, paragraph 4, of this Convention, that length shall be the parameter for this Convention, the number of ratings allowed to occupy sleeping rooms shall in no case be more than the following:

(a) in vessels of 115 feet (35.1 m.) in length and over, four persons;

(b) in vessels under 115 feet (35.1 m.) in length, six persons.

8. The competent authority may permit exceptions to the requirements of paragraphs 6 and 7 of this Article in particular cases if the size, type or intended service of the vessel make these requirements unreasonable or impracticable.

9. The maximum number of persons to be accommodated in any sleeping room shall be legibly and indelibly marked in some place in the room where it can conveniently be seen.

10. Members of the crew shall be provided with individual berths.

11. Berths shall not be placed side by side in such a way that access to one berth can be obtained only over another.

12. Berths shall not be arranged in tiers of more than two; in the case of berths placed along the vessel's side, there shall be only a single tier where a sidelight is situated above a berth.

13. The lower berth in a double tier shall not be less than 12 inches (0.30 metre) above the floor; the upper berth shall be placed approximately midway between the bottom

b) manskap, två eller tre personer, där så är möjligt, och i varje fall icke fler än

i) i fartyg om 250 ton eller däröver, fyra personer;

ii) i fartyg vilkas dräktighet understiger 250 ton, sex personer.

7. Om vederbörande myndighet i enlighet med artikel 1 mom. 4 av denna konvention beslutar, att fartygets längd skall vara parametern för denna konvention, skall antalet besättningsmän som må inhysas i ett och samma sovrum i varje fall icke överstiga

a) i fartyg vilkas längd uppgår till 35,1 meter (115 fot) eller däröver, fyra personer;

b) i fartyg vilkas längd understiger 35,1 meter (115 fot), sex personer.

8. Vederbörande myndighet må i särskilda fall medgiva undantag från de i mom. 6 och 7 av denna artikel uppställda kraven, om fartygets storlek, typ och avsedda användning göra uppfyllandet av dessa krav oskäligt eller olämpligt.

9. I varje sovrum skall på lätt synlig plats tydligt och outplånligt anges det högsta antal personer, som må inhysas i rummet.

10. Varje medlem av besättningen skall ha sin särskilda sovplats.

11. Sovplatser må icke på så sätt anbringas vid sidan av varandra, att tillträde till den ena sovplatsen endast kan äga rum över den andra.

12. Över sovplats må ytterligare endast en sovplats anbringas; längs fartygssidan må, där fönstervertil är placerad över sovplats, ej över eller under denna sovplats anbringas annan sovplats.

13. Sovplats, över vilken annan sovplats är anbragt, skall befinna sig minst 30 cm (12 tum) över durken; den övre sovplatsen skall befinna sig ungefär mitt emellan den undre sov-

of the lower berth and the lower side of the deckhead beams.

14. The minimum inside dimensions of a berth shall wherever practicable be 6 feet 3 inches by 2 feet 3 inches (1.90 metres by 0.68 metre).

15. The framework and the leeboard, if any, of a berth shall be of approved material, hard, smooth and not likely to corrode or to harbour vermin.

16. If tubular frames are used for the construction of berths, they shall be completely sealed and without perforations which would give access to vermin.

17. Each berth shall be fitted with a spring mattress of approved material or with a spring bottom and a mattress of approved material. Stuffing of straw or other material likely to harbour vermin shall not be used.

18. When one berth is placed over another a dust-proof bottom of wood, canvas or other suitable material shall be fitted beneath the upper berth.

19. Sleeping rooms shall be so planned and equipped as to ensure reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness.

20. The furniture shall include a clothes locker for each occupant, fitted with a hasp for a padlock and a rod for holding clothes on hangers. The competent authority shall ensure that the locker is as commodious as practicable.

21. Each sleeping room shall be provided with a table or desk, which may be of the fixed, dropleaf or slide-out type, and with comfortable seating accommodation as necessary.

22. The furniture shall be of smooth, hard material not liable to warp or corrode, or to harbour vermin.

platsens botten och underkanten av däcksbjälkarna i taket.

14. Sovplats skall, invändigt mätt, vara såvitt möjligt minst 1,90 meter (6 fot 3 tum) lång och 0,68 meter (2 fot 3 tum) bred.

15. Sovplatsens ram och dess slingerbräda, om sådan finnes, skola vara av godkänt material, som är hårt, slätt och icke kan förväntas bli anfränt eller hysa ohyra.

16. Är ramen tillverkad av rör, skola dessa vara fullständigt tillslutna och må icke vara försedda med perforering, genom vilken ohyra kan komma in.

17. Varje sovplats skall vara försedd med fjädrande madrass av godkänt material eller fjädrande botten och dessutom med madrass av godkänt material. Halm eller annat material, som är ägnat att hysa ohyra, må icke användas för stoppning.

18. Är sovplats anbringad över annan sovplats, skall under den övre sovplatsen vara fästad en av trä, segelduk eller annat lämpligt material förfärdigad botten, som icke släpper igenom damm.

19. Sovrum skall vara så inrett, att det är lätt att hålla i ordning och bereder rimlig bekvämlighet åt de i rummet inhysta personerna.

20. Inredningen skall omfatta ett klädska för varje person, som är inhyst i rummet. Klädska skall vara försedd med beslag för anbringande av hänglås samt med en stång för upphängning av kläder på galgar. Vederbörande myndighet skall tillse, att skåpet är så rymligt som möjligt.

21. I varje sovrums rum skall finnas ett bord, som må vara fast eller utgöras av fällbar eller utdragbar skiva; i rummet skola dessutom bekväma sittplatser finnas i mån av behov.

22. Inredningen skall vara av slätt och hårt material, som icke kan förväntas slå sig eller bli anfränt eller hysa ohyra.

23. The furniture shall include a drawer or equivalent space for each occupant which shall, wherever practicable, be not less than 2 cubic feet (0.056 cubic metre).

24. Sleeping rooms shall be fitted with curtains for the sidelights.

25. Sleeping rooms shall be fitted with a mirror, small cabinets for toilet requisites, a book rack and a sufficient number of coat hooks.

26. As far as practicable, berthing of crew members shall be so arranged that watches are separated and that no day-men share a room with watch-keepers.

Article 11

1. Mess room accommodation separate from sleeping quarters shall be provided in all vessels carrying a crew of more than ten persons. Wherever possible it shall be provided also in vessels carrying a smaller crew; if, however, this is impracticable, the mess room may be combined with the sleeping accommodation.

2. In vessels engaged in fishing on the high seas and carrying a crew of more than 20, separate mess room accommodation may be provided for the skipper and officers.

3. The dimensions and equipment of each mess room shall be sufficient for the number of persons likely to use it at any one time.

4. Mess rooms shall be equipped with tables and approved seats sufficient for the number of persons likely to use them at any one time.

5. Mess rooms shall be as close as practicable to the galley.

6. Where pantries are not accessible to mess rooms, adequate lockers for mess utensils and proper facilities for washing them shall be provided.

23. I inredningen skall för varje person ingå en draglåda eller där-
emot svarande förvaringsutrymme om minst 0,056 m³ (2 kubfot), där så är möjligt.

24. Fönsterventiler i sovrum skola vara försedda med gardiner.

25. Sovrum skall vara försett med en spegel, småskåp för toalettutensilier, en bokhylla och erforderligt antal klädkrokar.

26. I den mån så lämpligen kan ske, skall besättningen så fördelas i sovrummen, att personer, tillhörande olika vakter, erhålla skilda sovrum och att dagman icke delar rum med vaktindelad personal.

Artikel 11

1. Från sovavdelningarna avskilda mässrum skola finnas i alla fartyg, vilkas besättning uppgår till fler än tio personer. Såvitt möjligt skola sådana finnas även i fartyg med färre besättningsmedlemmar; om emellertid särskilda mässrum icke kunna anordnas, må mässrum kombineras med sovrum.

2. I fartyg som nyttjas till fiske på öppna havet och som har en besättning överstigande 20 man, må särskilt mässrum kunna anordnas för befälhavaren och befälet.

3. Storleken och utrustningen av varje mässrum skola vara tillräckliga för det antal personer, som kan förväntas samtidigt använda rummet.

4. Mässrum skall vara försett med bord och godkända sittplatser, tillräckliga för det antal personer, som kan förväntas samtidigt använda dem.

5. Mässrum skall ligga så nära kabussrummet som är praktiskt möjligt.

6. Är penteri ej tillgängligt från mässrum, skola skåp för förvaring av mässutensilier samt lämpliga anordningar för diskning finnas att tillgå.

7. The tops of tables and seats shall be of damp-resisting material, without cracks and easily kept clean.

8. Wherever practicable mess rooms shall be planned, furnished and equipped to give recreational facilities.

Article 12

1. Sufficient sanitary accommodation, including wash basins and tub and/or shower baths, shall be provided in all vessels.

2. Sanitary facilities for all members of the crew who do not occupy rooms to which private facilities are attached shall, wherever practicable, be provided for each department of the crew on the following scale:

(a) one tub and/or shower bath for every eight persons or less;

(b) one water closet for every eight persons or less;

(c) one wash basin for every six persons or less;

Provided that when the number of persons in a department exceeds an even multiple of the specified number by less than one-half of the specified number, this surplus may be ignored for the purpose of this paragraph.

3. Cold fresh water and hot fresh water or means of heating water shall be available in all communal wash places. The competent authority, in consultation with the fishing-vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, may fix the minimum amount of fresh water which shall be supplied per man per day.

4. Wash basins and tub baths shall be of adequate size and constructed of approved material with a smooth surface not liable to crack, flake or corrode.

7. Den övre ytan av bord och sittplatser skall vara av material, som motstår fukt, saknar sprickor och är lätt att rengöra.

8. Där så är möjligt skola mässrum inredas och möbleras på sådant sätt att de kunna tjäna som rekreationsrum.

Artikel 12

1. Tillräckliga sanitära anordningar, omfattande tvättfat samt badkar och/eller duschar, skola finnas å alla fartyg.

2. Bortsett från medlemmar av besättningen inhysta i rum, till vilka särskilda sanitära anordningar höra, skola för varje avdelning av besättningen sanitära anordningar finnas enligt följande normer:

a) ett badkar och/eller en dusch för varje helt eller påbörjat antal om 8 personer;

b) en vattenklosett för varje helt eller påbörjat antal om 8 personer;

c) ett tvättfat för varje helt eller påbörjat antal om sex personer.

Därest antalet personer i en avdelning överstiger den jämna multiplern av sålunda angivet tal med mindre än hälften av detsamma, må detta överskott lämnas utan avseende vid tillämpningen av detta moment.

3. Kallt färskt vatten och varmt färskt vatten eller anordning för uppvärmning av vatten skola finnas i varje gemensamt för personer avsett tvättrum. Vederbörande myndighet må efter hörande av eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer bestämma den minsta mängd färskt vatten, som skall tillhandahållas per man och dag.

4. Tvättfat och badkar skola vara tillräckligt stora och förfärdigade av godkänt material, som har slät yta och icke kan förväntas spricka, avflaga sig eller anfrätas.

5. All water closets shall have ventilation to the open air, independently of any other part of the accommodation.

6. The sanitary equipment to be placed in water closets shall be of an approved pattern and provided with an ample flush of water, available at all times and independently controllable.

7. Soil pipes and waste pipes shall be of adequate dimensions and shall be so constructed as to minimise the risk of obstruction and to facilitate cleaning. They shall not pass through fresh water or drinking water tanks; neither shall they, if practicable, pass overhead in mess rooms or sleeping accommodation.

8. Sanitary accommodation, intended for the use of more than one person shall comply with the following requirements:

(a) floors shall be of approved durable material, easily cleaned and impervious to damp, and shall be properly drained;

(b) bulkheads shall be of steel or other approved material and shall be water-tight up to at least 9 inches (0.23 metre) above the level of the deck;

(c) the accommodation shall be sufficiently lighted, heated and ventilated;

(d) water closets shall be situated convenient to, but separate from, sleeping rooms and washrooms, without direct access from the sleeping rooms or from a passage between sleeping rooms and water closets to which there is no other access: Provided that this requirement shall not apply where a water closet is located between two sleeping rooms having a total of not more than four persons;

(e) where there is more than one water closet in a compartment, they

5. Alla klosettrum skola vara ventilerade direkt ut i fria luften; denna ventilation må ej stå i förbindelse med bostäderna i övrigt.

6. Den sanitära utrustningen i vattenklosetter skall vara av godkänd modell och ha kraftig spolanordning, som alltid kan fungera och är reglerbar för varje klosett särskilt.

7. Avloppsrör för klosettstolar ävensom andra avloppsrör skola ha tillräckliga dimensioner och vara så anordnade, att faran för tilltäppning i möjligaste mån minskas och att rengöringen underlättas. De skola icke passera genom färsk- eller dricksvattentankar och ej heller om möjligt genom taket till mäss- eller sovrum.

8. Sanitär anordning, som är avsedd för mer än en person, skall uppfylla följande fordringar:

a) durkbeläggningen skall vara av godkänt, hållbart material; den skall vara lätt att rengöra och ogenomtränglig för fukt; erforderligt avlopp från durken skall finnas;

b) skott skola vara av järn eller annat godkänt material; de skola vara vattentäta åtminstone 0,23 meter (9 tum) från durken räknat;

c) rummet skall vara tillräckligt upplyst, uppvärmt och ventilerat;

d) klosettrum skola vara bekvämt belägna i förhållande till sovrum och tvättrum men dock avskilda från dem; klosettrum må icke ha direkt ingång från sovrum eller från sådan gång mellan sovrum och klosettrum, till vilken ingång från annat håll ej förefinnes; denna fordran gäller dock icke klosettrum beläget mellan två sovrum, i vilka sammanlagt högst fyra personer äro inhysta;

e) äro två eller flera vattenklosetter anbragta i ett och samma rum,

shall be sufficiently screened to ensure privacy.

9. Facilities for washing and drying clothes shall be provided on a scale appropriate to the size of the crew and the normal duration of the voyage.

10. The facilities for washing clothes shall include suitable sinks equipped with drainage which may be installed in washrooms if separate laundry accommodation is not reasonably practicable. The sinks shall be provided with an adequate supply of cold fresh water and hot fresh water or means of heating water.

11. The facilities for drying clothes shall be provided in a compartment separate from sleeping rooms, mess rooms and water closets, adequately ventilated and heated and equipped with lines or other fittings for hanging clothes.

Article 13

1. Wherever possible, an isolated cabin shall be provided for a member of the crew who suffers from illness or injury. On vessels of 500 tons or over there shall be a sick bay. Where the competent authority decides, as provided for in Article 1, paragraph 4, of this Convention, that length shall be the parameter for this Convention, there shall be a sick bay on vessels of 150 ft (45.7 metres) in length or over.

2. An approved medicine chest with readily understandable instructions shall be carried in every vessel which does not carry a doctor. In this connection the competent authority shall give consideration to the Ships' Medicine Chests Recommendation, 1958, and the Medical Advice at Sea Recommendation, 1958.

skola de vara i erforderlig mån förskärmade för att åstadkomma avskildhet.

9. Anordningar för tvättning och torkning av kläder skola finnas i den omfattning, som av besättningens storlek och resans normala längd påkallas.

10. Anordningarna för tvättning av kläder skola omfatta erforderliga tvättkar med avlopp och tillräcklig tillgång till kallt färskt vatten och varmt färskt vatten eller anordning för uppvärmning av vatten. Kunna tvättkaren ej rimligtvis anbringas i särskilt för klädtvätt avsett rum, må de anbringas i de för personer avsedda tvättrummen.

11. Anordningarna för torkning av kläder skola vara förlagda till en från sov-, mäss- och klosettrum avskild avdelning, som är tillräckligt uppvärmd och ventilerad samt försedd med linor eller andra anordningar för upphängning av kläder.

Artikel 13

1. Där så är möjligt skall en avskild hytt stå till förfogande för besättningsman som skadas eller insjuknar. I fartyg om 500 ton eller däröver skall finnas ett sjukrum. Om vederbörande myndighet i enlighet med artikel 1 mom. 4 av denna konvention beslutar, att fartygets längd skall vara parametern för tillämpning av denna konvention, skall det finnas ett sjukrum i fartyg, vars längd uppgår till minst 45,7 meter (150 fot).

2. En godkänd medicinlåda skall, jämte lättfattliga anvisningar, finnas å varje fartyg, som icke medför läkare. I detta sammanhang skall vederbörande myndighet beakta rekommendationen angående skeppsapotek, 1958, samt rekommendationen angående medicinsk rådgivning till sjöss, 1958.

Article 14

Sufficient and adequately ventilated accommodation for the hanging of oilskins shall be provided outside hut convenient to the sleeping rooms.

Article 15

Crew accommodation shall be maintained in a clean and decently habitable condition and shall be kept free of goods and stores which are not the personal property of the occupants.

Article 16

1. Satisfactory cooking equipment shall be provided on board and shall, wherever practicable, be fitted in a separate galley.

2. The galley shall be of adequate dimensions for the purpose and shall be well lighted and ventilated.

3. The galley shall be equipped with cooking utensils, the necessary number of cupboards and shelves, and sinks and dish racks of rust-proof material and with satisfactory drainage. Drinking water shall be supplied to the galley by means of pipes; where it is supplied under pressure, the system shall contain protection against backflow. Where hot water is not supplied to the galley, an apparatus for heating water shall be provided.

4. The galley shall be provided with suitable facilities for the preparation of hot drinks for the crew at all times.

5. A provision storeroom of adequate capacity shall be provided which can be kept dry, cool and well ventilated in order to avoid deterioration of the stores. Where necessary, refrigerators or other low-temperature storage space shall be provided.

Artikel 14

För upphängning av oljekläder skall det utanför, men i bekväm närhet av sovrummen, finnas avdelning av tillräcklig storlek och med erforderlig ventilation.

Artikel 15

Besättningens bostäder skola hållas rena och i tillbörligt beboeligt skick. I bostäderna må icke förvaras gods eller förråd, som ej tillhöra de i bostäderna inhysta personerna.

Artikel 16

1. Tillfredsställande kokmöjligheter skola finnas ombord och skola om möjligt anbringas i ett särskilt kabyssrum.

2. Kabyssrummet skall ha tillräckliga dimensioner samt vara väl upplyst och ventilerat.

3. Kabyssrummet skall vara försett med kokutrustning, väggskåp och hyllor till erforderligt antal, avloppsrör och diskhyllor av rostfritt material och med tillfredsställande avrinningsanordning. Dricksvatten skall ledas till kabyssrummet med ledst rör; där det tillhandahålles under tryck, skall systemet vara försett med skydd mot återflöde. Om kabyssrummet ej är utrustat med varmvatten, skall en apparat för uppvärmning av vatten anbringas.

4. Kabyssrummet skall vara utrustat med lämpliga anordningar för att alltid kunna tillhandahålla varma drycker åt besättningen.

5. Ett förrådsrum med tillräcklig volym skall finnas; detta skall kunna hållas torrt, svalt och vädrat för att förebygga förstörelse av förråden. Om så erfordras skola kylskåp eller andra förrådsutrymmen med låg temperatur tillhandahållas.

6. Where butane or propane gas is used for cooking purposes in the galley the gas container shall be kept on the open deck.

Part IV. Application to Existing Ships

Article 17

1. Subject to the provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of this Article, this Convention applies to vessels the keels of which are laid down subsequent to the coming into force of the Convention for the territory of registration.

2. In the case of a vessel which is fully complete on the date of the coming into force of this Convention for the territory of registration and which is below the standard set by Part III of this Convention, the competent authority may, after consultation with the fishing-vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, require such alterations for the purpose of bringing the vessel into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible having regard to the practical problems involved, to be made when—

(a) the vessel is re-registered;

(b) substantial structural alterations or major repairs are made to the vessel as a result of long-range plans and not as a result of an accident or an emergency.

3. In the case of a vessel in the process of building and/or reconversion on the date of the coming into force of this Convention for the territory of registration, the competent authority may, after consultation with the fishing-vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, require such alterations for the purpose of bringing the vessel into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible having regard to the prac-

6. Om butan- eller propangas användes för matlagningsändamål i kabysrummet skola gasbehållarna förvaras på det öppna däck.

Del IV. Konventionens tillämpning på existerande fartyg

Artikel 17

1. Denna konvention skall, med iakttagande av vad i denna artikels mom. 2, 3 och 4 sägs, gälla fartyg, till vilka kölen sträckts, sedan konventionen trätt i kraft för det territorium, där fartygen äro registrerade.

2. I fråga om fartyg, som är fullt färdigställt å dagen för denna konventions ikraftträdande för det territorium, där fartyget är registrerat, må vederbörande myndighet, därest fartyget ej uppfyller de i konventionens del III uppställda fordringarna, efter hörande av eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer, påfordra sådana ändringar för att bringa fartyget i överensstämmelse med konventionens fordringar som myndigheten med hänsyn till praktiska förhållanden anser möjliga, när:

a) fartyget omregistreras;

b) väsentliga konstruktiva ändringar eller större reparationer vidtagas å fartyget på grund av förutbestämda planer men icke på grund av haveri eller oförutsedd händelse.

3. I fråga om fartyg, som å dagen för denna konventions ikraftträdande för det territorium, där fartyget är registrerat, befinner sig under byggnad och/eller ombyggnad för att åter försättas i sådant skick, att del lämpar sig för sitt tidigare ändamål, må vederbörande myndighet, efter hörande av eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer, påfordra sådana ändringar för att bringa fartyget i överensstämmelse med konventionens fordringar som

tical problems involved; such alterations shall constitute final compliance with the terms of this Convention, unless and until the vessel be re-registered.

4. In the case of a vessel, other than such a vessel as is referred to in paragraphs 2 and 3 of this Article or a vessel to which the provisions of this Convention were applicable while she was under construction, being re-registered in a territory after the date of the coming into force of this Convention for that territory, the competent authority may, after consultation with the fishing-vessel owners' and fishermen's organisations where such exist, require such alterations for the purpose of bringing the vessel into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible having regard to the practical problems involved; such alterations shall constitute final compliance with the terms of this Convention, unless and until the vessel is again re-registered.

Part V. Final Provisions

Article 18

Nothing in this Convention shall affect any law, award, custom or agreement between fishing vessel owners and fishermen which ensures more favourable conditions than those provided for by this Convention.

myndigheten med hänsyn till praktiska förhållanden anser möjliga; dessa ändringar skola, så länge fartyget icke omregistreras, anses innebära ett slutgiltigt uppfyllande av konventionens bestämmelser.

4. I fall ett fartyg — dock ej fartyg, som avses i denna artikels mom. 2 och 3 eller fartyg, varå bestämmelserna i denna konvention varit tillämpliga under fartygets byggnad — blir omregistrerat i ett territorium efter dagen för denna konventions ikraftträdande för samma territorium, må vederbörande myndighet, efter hörande av eventuellt existerande redare- och fiskareorganisationer, påfordra sådana ändringar för att bringa fartyget i överensstämmelse med konventionens fordringar som myndigheten med hänsyn till praktiska förhållanden anser möjliga; dessa ändringar skola, så länge fartyget icke ånyo omregistreras, anses innebära ett slutgiltigt uppfyllande av konventionens bestämmelser.

Del V. Slutbestämmelser

Artikel 18

Intet i denna konvention skall inverka på lag, skiljedom, sedvänja eller avtal mellan redare och fiskare, som tillförsäkrar förmånligare villkor än de, som stadgas i denna konvention.

Artiklarna 19—26

Dessa artiklar äro likalydande med artiklarna 16—23 av konventionen (nr 125) angående behörighetsbevis för fiskare, dock att då i artikel 22 av sistnämnda konvention hänvisas till artikel 18, detta i förevarande konvention motsvaras av en i artikel 25 upptagen hänvisning till artikel 21.

Bilaga 3

(Översättning)

**Recommendation (No. 126) concerning
the Vocational Training of Fishermen**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fiftieth Session on 1 June 1966, and

Noting the terms of the Vocational Training Recommendation, 1962, and

Considering that, in application of that instrument, the vocational training of fishermen should be of a standard equivalent to that provided for other trades, occupations and industries, and

Considering further that the basic objectives of the vocational training of fishermen should be—

to improve the efficiency of the fishing industry and to secure general recognition of the economic and social significance of fishing to the national economy;

to encourage the entry into the fishing industry of a sufficient number of suitable persons;

to provide training and retraining facilities commensurate with the current and projected manpower needs of the fishing industry for all the various fishing occupations;

to assist the entry into employment of all trainees after completion of their courses;

to assist trainees in reaching their highest productive and earning capacity; and

to improve the standards of safety on board fishing vessels,

Having decided upon the adoption

**Rekommendation (nr 126) angående
yrkesutbildning för fiskare**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 1 juni 1966 till sitt femtionde sammanträde, och

som beaktar bestämmelserna i rekommendationen angående yrkesutbildning, 1962, och

som anser att vid tillämpningen av nämnda instrument yrkesutbildningen för fiskare bör vara likvärdig med den utbildning som tillhandahålles för andra yrken och näringsgrenar, och

som dessutom anser att de grundläggande syftena för yrkesutbildningen för fiskare böra vara

att förbättra fiskerinäringens effektivitet och säkerställa ett allmänt erkännande av fiskets ekonomiska och sociala betydelse för folkhushället;

att stimulera tillräckligt många därtill lämpade personer att söka sig till fiskerinäringen;

att tillhandahålla anordningar för utbildning och omskolning som motsvara fiskerinäringens aktuella och förväntade behov av arbetskraft i alla olika fiskeriyrken;

att hjälpa alla elever att erhålla arbete sedan de avslutat sin utbildning;

att hjälpa eleverna att uppnå största möjliga produktions- och förvärvsförmåga; och

att förbättra säkerheten ombord på fiskefartyg,

och beslutat antaga vissa förslag

of certain proposals regarding the vocational training of fishermen, which is included in the sixth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-six the following Recommendation, which may be cited as the Vocational Training (Fishermen) Recommendation, 1966:

I. Scope and Definitions

1. (1) For the purposes of this Recommendation, the term "fishing vessel" includes all ships and boats, of any nature whatsoever, whether publicly or privately owned, which are engaged in maritime fishing in salt waters, with the exception of ships and boats engaged in whaling or similar pursuits and fishery research and fishery protection vessels.

(2) This Recommendation applies to all training for work on board fishing vessels.

(3) This Recommendation does not apply to persons fishing for sport or recreation.

2. For the purpose of this Recommendation, the following terms have the meanings hereby assigned to them:

(a) skipper: any person having command or charge of a fishing vessel;

(b) mate: any person exercising subordinate command of a fishing vessel, including any person, other than a pilot, liable at any time to be in charge of the navigation of such a vessel;

(c) engineer: any person permanently responsible for the mechanical propulsion of a fishing vessel, as well as any other person liable at any time to operate and maintain the

angående yrkesutbildning för fiskare, vilken fråga inbegripes i den sjätte punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna den tjugoförsta dagen i juni månad år nittonhundrasextiosex följande rekommendation, som må benämnas rekommendation angående yrkesutbildning (fiskare), 1966.

I. Tillämpningsområde och definitioner

1. 1) Med »fiskefartyg» förstås i denna rekommendation fartyg av vad slag det vara må, i allmän eller enskild ägo, som nyttjas till havsfiske i saltvatten, med undantag av fartyg, som nyttjas till valfångst eller liknande verksamhet samt fartyg som nyttjas för forskningsändamål eller till skydd för fisket.

2) Denna rekommendation äger tillämpning på all utbildning för arbete ombord på fiskefartyg.

3) Denna rekommendation äger icke tillämpning på personer, som bedriva sport- eller rekreationsfiske.

2. I denna rekommendation ha följande termer den innebörd som här anges:

a) befälhavare: person som för befäl över ett fiskefartyg;

b) styrman: person som för underordnat befäl över ett fiskefartyg, inberäknat person — annan än lots — som vid varje tidpunkt kan åläggas att ansvara för navigeringen av ett sådant fartyg;

c) maskinist: person som har det ständiga ansvaret för ett fiskefartygs mekaniska framdrivning, ävensom varje annan person, som vid varje tidpunkt kan åläggas att sköta och

engines and mechanical equipment of such a vessel;

(d) skilled fisherman: any experienced member of the deck crew working on board a fishing vessel, participating in the operation of the vessel, preparing gear for fishing, catching fish, loading catch and processing it, and maintaining and repairing nets or other fishing equipment.

underhålla maskineri och mekanisk utrustning på ett sådant fartyg;

d) yrkeskunnig fiskare: varje erfaren medlem av däcksbesättningen ombord på ett fiskefartyg, som deltar i driften av fartyget, som iordningställer redskap för fiske, som fångar fisk, lastar fångsten och bearbetar den och som underhåller och reparerar nät eller annan fiskeutrustning.

II. National Planning and Administration

Planning and Co-ordination

3. In planning a national education and training policy, the competent authorities in the countries possessing or intending to develop a fishing industry should ensure that adequate provision is made in the general network of training facilities for the training of fishermen.

4. Where national circumstances do not permit the development of facilities for the training of fishermen at all levels of skill required, collaboration with other countries, as well as with international organisations, in the development of common fishery training schemes for such skills and occupations as cannot be covered by national programmes should be considered.

5. (1) The activities of all public and private institutions in each country engaged in the training of fishermen should be co-ordinated and developed on the basis of a national programme.

(2) Such a programme should be drawn up by the competent authorities in co-operation with fishing-vessel owners' and fishermen's organisations, with educational and fishery research institutions, and with other bodies or individuals having an inti-

II. Planering och administration på riksplanet

Planering och samordning

3. Vid planeringen av en nationell undervisnings- och utbildningspolitik böra vederbörande myndigheter i de länder som ha eller avse att utveckla en fiskerinäring tillse att det allmänna systemet av utbildningsinstitutioner innefattar nöjaktiga anordningar för utbildningen av fiskare.

4. Om de nationella förhållandena icke medge utvecklandet av anordningar för utbildning av fiskare på alla nivåer av erforderlig yrkeskunighet, bör vederbörande land överväga att i samverkan med andra länder ävensom med internationella organisationer utveckla gemensamma anordningar för fiskeriutbildning beträffande sådana kvalifikationer och yrken som ej kunna omfattas av nationella program.

5. 1) Den verksamhet som utövas av alla allmänna och enskilda institutioner i varje land vilka bedriva utbildning av fiskare bör samordnas och utvecklas på grundvalen av ett nationellt program.

2) Ett sådant program bör utformas av vederbörande myndigheter i samverkan med redare- och fiskareorganisationer, med undervisnings- och forskningsinstitutioner för fisket och med andra sammanslutningar eller personer som ha ingående

mate knowledge of the vocational training of fishermen. In developing countries in which specialised fishery research or development institutes are established in co-operation with other countries or international organisations, such institutes should play a leading part in the establishment of the national programme.

(3) To facilitate the planning, development, co-ordination and administration of fishermen's training schemes, joint advisory policy and administrative bodies should whenever possible be set up at the national level and, where appropriate, also at the regional and local levels.

6. The competent authorities should ensure that the various agencies and institutions responsible for the dissemination of information on training and employment opportunities, such as primary and secondary schools, vocational guidance and employment counselling services, public employment services, vocational and technical training institutions and fishing vessel owners' and fishermen's organisations, are supplied with complete information on public and private training schemes for fishermen and on conditions of entry into fishing.

7. The competent authorities should ensure that fishermen's vocational training schemes are fully co-ordinated with any other programmes and activities, public or private, related to the fishing industry. In particular, they should make certain that—

(a) fishery research institutions make information on their latest discoveries of practical interest to fishing readily available to training centres and other interested bodies, and through these to working fishermen; where possible, the research institutions should contribute to the advanced training of fishermen, and

kunskaper om yrkesutbildning för fiskare. I utvecklingsländer, där specialiserade institut för fiskeriforskning eller för utveckling av fisket upprättas i samverkan med andra länder eller internationella organisationer, böra dessa institut spela en ledande roll vid utformningen av det nationella programmet.

3) I syfte att underlätta planering, utveckling, samordning och administration av utbildningssystem för fiskare böra såvitt möjligt gemensamma rådgivande organ för utformning av målsättningar och för administration skapas på nationell nivå och där så är lämpligt även på regional och lokal nivå.

6. Vederbörande myndigheter böra tillse, att de olika organ och institutioner som ansvara för spridandet av upplysningar om utbildnings- och sysselsättningsmöjligheter, såsom det allmänna skolväsendet, organ för yrkesvägledning, den offentliga arbetsförmedlingen, fack- och yrkesskolor samt redare- och fiskareorganisationer få tillgång till fullständiga upplysningar beträffande allmänna och enskilda anordningar för utbildning av fiskare och beträffande villkoren för sysselsättning inom fisket.

7. Vederbörande myndigheter böra tillse, att anordningarna för yrkesutbildning av fiskare äro helt samordnade med alla andra program och verksamheter, allmänna eller enskilda, som beröra fiskerinäringen. I synnerhet böra de tillse,

a) att institutioner för fiskeriforskning göra informationer om sina senaste rön av praktiskt intresse för fisket lätt tillgängliga för utbildningsinstitutioner och andra intresserade organ och därigenom för de yrkesverksamma fiskarena; då så är möjligt böra forskningsinstitutionerna medverka till avancerad utbild-

fishermen's training centres should, as appropriate, assist these institutions in their work;

(b) measures are taken, through the provision of general education prior to or simultaneously with vocational training, to advance the general level of education in fishing communities, to promote greater satisfaction among fishermen and to facilitate the assimilation of technical and vocational training;

(c) arrangements are made, with the co-operation of fishing vessel owners' and fishermen's organisations, in order that, other things being equal, preference may be given in employment placement to persons who have completed a public or private training course;

(d) arrangements are made, with the co-operation of fishing vessel owners' and fishermen's organisations, particularly in developing countries, for trainees completing public and private courses either to enter employment on fishing vessels or, alternatively, to acquire and operate suitably equipped fishing vessels, either individually, or by forming co-operatives for the joint purchase and use of fishing boats, or by any other appropriate means;

(e) the number of trained fishermen corresponds to the number of boats and the equipment available or planned to be available in the country.

Financing

8. (1) Fishermen's training schemes should be systematically organised; financing should be on a regular and adequate basis and should have regard to the present and planned requirements and development of the fishing industry.

(2) Where required, the government should make financial contributions to training schemes carried on

ning av fiskare, och institutioner för utbildning av fiskare böra då så är lämpligt biträda forskningsinstitutionerna i deras arbete;

b) att åtgärder vidtagas genom tillhandahållande av allmänbildande undervisning före eller samtidigt med yrkesutbildning för att höja den allmänna bildningsnivån i fiskesamhällen, att främja större trivsel bland fiskare och underlätta för dem att tillgodogöra sig teknisk undervisning och yrkesutbildning;

c) att åtgärder vidtagas i samverkan med redare- och fiskareorganisationer för att under i övrigt lika förhållanden företräde vid förmedlingen av arbete skall ges personer, som ha avslutat en offentlig eller enskild utbildningskurs;

d) att åtgärder vidtagas i samverkan med redare- och fiskareorganisationer, särskilt i utvecklingsländer, för att elever som avslutat offentliga eller enskilda utbildningskurser antingen erhålla anställning på fiskefartyg eller förvärva och driva lämpligt utrustade fiskefartyg, individuellt eller genom att bilda kooperativa sammanslutningar för gemensamt förvärv och nyttjande av fiskebåtar eller på annat lämpligt sätt;

e) att antalet utbildade fiskare svarar mot det antal båtar och den utrustning som finns eller avses bli tillgänglig i landet.

Finansiering

8. 1) Program för utbildning av fiskare böra vara systematiskt organiserade; finansieringen bör vara regelbunden och tillräcklig och taga hänsyn till fiskerinäringens aktuella och framtida behov och utveckling.

2) Då så erfordras bör staten ge ekonomiskt stöd åt lokala myndigheter eller enskilda organ, som

by local government or private bodies. These contributions may take the form of general subsidies, grants of land and buildings or of demonstration material such as boats, engines, navigational equipment and fishing gear, provision of instructors free of charge, or payment of fees for trainees.

(3) Training in publicly operated training centres for fishermen should be given without charge to the trainee. In addition, the training of adults and young persons in need should be facilitated by financial and economic assistance of the kind envisaged in Paragraph 7, subparagraphs (3) and (5), of the Vocational Training Recommendation, 1962.

Training Standards

9. (1) The competent authorities, in co-operation with the joint bodies mentioned in Paragraph 5, subparagraph (3), of this Recommendation, should define and establish general standards for fishermen's training applicable throughout the territory of the country. These standards should be in conformity with the national requirements for obtaining the various fishermen's certificates of competency and should lay down

(a) the minimum age of entry into fishermen's training schemes;

(b) the nature of medical examinations, including chest X-rays and hearing and sight tests, required for persons entering training schemes; the examinations, particularly the hearing and sight tests, may differ for persons entering deck and persons entering engine courses;

(c) the level of general education which is required for admission to fishermen's training schemes;

bedriva utbildningsverksamhet. Detta stöd kan taga formen av allmänna subventioner, tillhandahållande av mark och byggnader eller av demonstrationsmaterial, såsom båtar, motorer, navigationsutrustning och fiskeredskap, kostnadsfritt tillhandahållande av lärare eller betalning av avgifter för elever.

3) Utbildning i offentliga institutioner för utbildning av fiskare bör ges utan kostnad för eleverna. Dessutom bör utbildningen av behövande vuxna och yngre personer underlättas genom finansiellt och ekonomiskt bistånd av det slag som avses i moment 7:3) och 7:5) i rekommendationen angående yrkesutbildning, 1962.

Normer för utbildning

9. 1) Vederbörande myndigheter böra samverka med de gemensamma organ, som omnämns i moment 5:3) i denna rekommendation, utarbeta och fastställa allmänna normer för utbildning av fiskare, vilka skola äga tillämpning inom hela landets territorium. Dessa normer böra stå i överensstämmelse med de inom landet gällande fordringarna för erhållande av olika behörighetsbevis för fiskare och böra fastställa

a) minimiåldern för tillträde till kurser för utbildning av fiskare;

b) arten av de läkarundersökningar — inberäknat skärmbildsundersökning samt hörsel- och synprov — som fordras för personer som skola beredas utbildning; dessa undersökningar, i synnerhet hörsel- och synproven, kunna vara olika för personer som skola utbildas för däckstjänst och för personer som skola utbildas för maskintjänst;

c) den skolundervisning som erfordras för tillträde till utbildningskurser för fiskare;

(d) the fishing, navigation and seamanship, safety, engineering, catering and other subject-matter which should be included in the training curricula;

(e) the amount of practical training, including time spent in engineering shops and at sea, which trainees should undergo;

(f) the duration of the training courses for the various fishing occupations and the different levels of competency;

(g) the nature of any examinations following the completion of the training courses; and

(h) the experience and qualifications of the teaching staff of training institutions.

(2) Where it is not possible to lay down standards applicable throughout the country, recommended standards should be drawn up by the competent authorities, in co-operation with the joint bodies mentioned in Paragraph 5, subparagraph (3), of this Recommendation, to serve as a guide to the setting of standards which are as uniform as possible throughout the country.

III. Training Programmes

10. The curricula of the various training programmes for fishermen should be based on a systematic analysis of the work required in fishing and should be established in co-operation with the joint bodies mentioned in Paragraph 5, subparagraph (3), of this Recommendation. They should be periodically reviewed and kept up to date with technical developments and should, as appropriate for the functions to be exercised, include training in—

(a) fishing techniques, including where appropriate the operation and care of electronic fish-finding de-

d) den undervisning rörande fiske, navigation, sjömanskap, säkerhetsfrågor, maskin- och motorkunskap, intendenturfrågor och andra ämnen som bära ingå i kursplanerna för utbildningen;

e) omfattningen av den praktiska utbildning, inberäknat den tid som tillbringas i mekaniska verkstäder och till sjöss, som eleverna bära genomgå;

f) längden av utbildningskurserna för olika yrken inom fisket och för olika behörighetsnivåer;

g) arten av de examina som följa efter utbildningskursernas avslutning; och

h) krav på erfarenhet och kvalifikationer hos lärarpersonalen vid utbildningsinstitutionerna.

2) När det icke är möjligt att fastställa normer tillämpliga i hela landet, bära de normer som rekommenderas, utformas av vederbörande myndigheter i samverkan med de gemensamma organ, som omnämns i moment 5:3 i denna rekommendation, för att tjäna som vägledning vid fastställandet av normer som äro så likformiga som möjligt i hela landet.

III. Utbildningsprogram

10. Kursplanerna för de olika utbildningsprogrammen för fiskare bära vara grundade på en systematisk analys av det arbete som erfordras inom fisket och fastställas i samverkan med de gemensamma organ som omnämns i moment 5:3 i denna rekommendation. De bära tid efter annan omprövas och aktualiseras med hänsyn till den tekniska utvecklingen och bära, då så är lämpligt med hänsyn till de funktioner som skola utövas, innefatta utbildning beträffande

a) fiskemetoder, där så är lämpligt inbegripet användning och vård av elektroniska hjälpmedel för loka-

vices, and operation, maintenance and repair of fishing gear;

(b) navigation, seamanship and ship handling appropriate to the sea area and to the type of fishing for which the course is designed, including a proper knowledge of the international Regulations for Preventing Collisions at Sea;

(c) stowage, cleaning and processing of fish on board;

(d) vessel maintenance and other related matters;

(e) operation, maintenance and repair of steam or internal combustion (gasoline or diesel) engines or other equipment which the trainee may be called upon to use;

(f) operation and care of radio and radar installations which the trainee may be called upon to use;

(g) safety at sea and safety in handling fishing gear, including such matters as stability, effects of icing, fire fighting, water-tight integrity, personal safety, gear and machinery safeguards, rigging safety measures, engine-room safety, lifeboat handling, use of inflatable life rafts, first aid and medical care and other related matters;

(h) theoretical subjects relevant to fishing, including marine biology and oceanography, which will enable trainees to gain a broad foundation for further instruction and training leading to promotion or to transfer to another fishing occupation or another type of fishing;

(i) general education subjects, although this may be provided for to a more limited extent in short courses;

(j) operation, maintenance and repair of refrigeration systems, fire-

lisering av fisk samt användning, underhåll och reparation av fiskeredskap;

b) navigation, sjömanskap och manövrering, avpassad efter det havsområde och den typ av fiske som kursen är avsedd för, inberäknat tillfredsställande kännedom om de internationella sjövägsreglerna;

c) lastning, rensning och bearbetning av fisk ombord;

d) underhåll av fartyg och liknande ämnen;

e) drift, underhåll och reparation av ångmaskiner eller förbränningsmotorer (för bensin eller dieselloja) eller annan utrustning, som eleven kan bli ålagd att använda;

f) användning och vård av radio och radaranläggningar, som eleven kan bli ålagd att använda;

g) säkerheten till sjöss och säkerheten vid användning av fiskeredskap, inberäknat frågor rörande stabilitet, risk för nedisning, brandskydd, fartygets styrka och täthet, personlig säkerhet, skyddsanordningar för redskap och maskiner, säkerheten vid användning av hiss-anordningar, säkerhetsåtgärder i maskinavdelningen, användning av livbåtar, användning av uppblåsbara livräddningsflottar, första hjälp vid olycksfall och sjukvård samt liknande ämnen;

h) teoretiska ämnen av betydelse för fisket, däribland havsbiologi och oceanografi, som kunna ge eleverna möjlighet att förvärva en solid grund för fortsatt undervisning och utbildning, vilken leder till befordran eller överflyttning till ett annat fiskeriyrke eller en annan typ av fiske;

i) allmänna läroämnen, även om undervisning i sådana ämnen endast kan få begränsad omfattning i korta kurser;

j) användning, underhåll och reparation av kylsystem, brandskydds-

fighting equipment, deck and trawling winches and other mechanical equipment of fishing vessels;

(k) principles of shipboard electrical power installations, and maintenance and repair of the electrical machinery and equipment of fishing vessels;

(l) health and physical education, especially swimming, where training facilities permit;

(m) specialised courses in deck, engine and other subjects after an introductory period of general fishing instruction.

11. (1) National standards should, where practicable and appropriate, be established for certificates of competency or diplomas qualifying a person to act as skipper (various grades); mate (various grades); engineer (various grades); fishery technician (various grades); boatswain; skilled fisherman (various grades); cook; or other deck or engine-room personnel.

(2) Training programmes should be chiefly designed to prepare trainees for certification and should be directly related to national certification standards; they should take account of the minimum ages and minimum professional experience laid down by the competent authorities in respect of the various grades of certificates of competency.

(3) Where national certification examinations do not exist or do not exist for the particular duty in question, training courses should nevertheless prepare trainees for particular duties such as those listed above. All trainees successfully completing such training courses should receive a diploma concerning the course followed.

12. (1) Programmes should be available to train fishermen to perform duties as skippers and engineers of all types of vessels in use

utrustning, däck- och trålvinschar och annan mekanisk utrustning på fiskefartyg;

k) principer för elektriska installationer på fartyg samt underhåll och reparation av elektriska maskiner och apparater på fiskefartyg;

l) hygien och fysisk fostran, särskilt simning, då utbildningsresurserna så medge;

m) specialiserade kurser i däckstjänst, maskintjänst och andra ämnen efter en inledande period av allmän fiskeutbildning.

11. 1) Nationella normer böra, då så är möjligt och lämpligt, fastställas för behörighetsbevis eller diplom som ge en person befogenhet att tjänstgöra som befälhavare (olika grader), styrman (olika grader), maskinist (olika grader), fiskeritekniker (olika grader), båtsman, yrkeskunnig fiskare (olika grader), kock eller i annan befattning som däck- eller maskinrumspersonal.

2) Utbildningsprogrammen böra främst utformas i syfte att förbereda eleverna för erhållande av behörighetsbevis och böra direkt anknytas till de nationella behörighetsnormerna; de böra ta hänsyn till de minimiåldrar och de minimikrav på yrkesvana som fastställts av vederbörande myndigheter med avseende på olika slag av behörighetsbevis.

3) När det icke på det nationella planet förekommer examina för behörighet eller när sådana icke förekomma för en speciell uppgift, böra utbildningskurserna dock förbereda eleverna för speciella åligganden av sådant slag som uppräknats i det föregående. Alla elever som med framgång avslutat sådana utbildningskurser böra erhålla diplom beträffande genomgången kurs.

12. 1) Det bör finnas program för att utbilda fiskare till att tjänstgöra som befälhavare och maskinister på alla slag av fartyg i vederbörande

in the fishing fleet of the country concerned, including larger distant-water vessels.

(2) Where appropriate to the vessels in use, college-level fishing and navigation courses should be established which are of the same level as merchant navy officers' training programmes but which provide training in subject-matters appropriate to fishing.

13. The duration of the various training programmes should be sufficient to enable trainees to assimilate the instruction given, and should be determined with reference to such matters as—

(a) the level of training required for the occupation for which the course is designed;

(b) the general educational level and age required of trainees entering the course;

(c) the trainees' previous practical experience; and

(d) the urgency of turning out trained fishermen in the country, subject to the maintenance of adequate standards of training.

14. (1) The teaching staff should consist of persons possessing a broad general education, a theoretical technical education and satisfactory relevant practical fishing experience.

(2) Where it is not possible to recruit a teaching staff with these qualifications, persons with practical experience in fishing and holding appropriate certificates of competency should be employed.

(3) Where it is not possible to recruit a full-time teaching staff with practical fishing experience, persons with satisfactory relevant practical fishing experience should be employed on a part-time basis.

(4) All teaching staff should have an aptitude for teaching and should be given appropriate teacher training by the competent educational authorities.

lands fiskeflotta, inberäknat större fartyg som användas för fiske i avlägsna vatten.

2) Där så är lämpligt med hänsyn till de fartyg som användas böra högre kurser i fiske och navigation anordnas, som ligga på samma nivå som den för befäl i handelsflottan avsedda utbildningen, men som ge utbildning i ämnen som äro lämpade för fiskerinäringen.

13. Utbildningen bör pågå tillräckligt länge för att eleverna skola kunna tillgodogöra sig den undervisning som meddelas, och dess varaktighet bör bestämmas med hänsyn till sådana faktorer som

a) den utbildningsnivå som erfordras för det yrke, för vilket ifrågavarande kurs utformats;

b) den skolundervisning och den ålder som krävas för tillträde till kursen;

c) elevernas tidigare praktiska erfarenhet; och

d) vikten av att få fram utbildade fiskare i landet under förutsättning att en tillfredsställande standard för utbildningen vidmakthålles.

14. 1) Lärarpersonalen bör utgöras av personer som ha en bred skolunderbyggnad, en teoretisk teknisk utbildning och nöjaktig praktisk erfarenhet av fiske.

2) När det icke är möjligt att rekrytera lärare med dessa kvalifikationer, bör man i stället anställa personer med praktisk erfarenhet av fiske och med lämpliga behörighetsbevis.

3) När det icke är möjligt att rekrytera heltidsanställda lärare med praktisk erfarenhet av fiske, böra personer med nöjaktig sådan erfarenhet anställas på deltid.

4) All lärarpersonal bör ha fallenhet för undervisning och bör beredas en lämplig lärarutbildning genom vederbörande undervisningsmyndigheters försorg.

Pre-Vocational Training

15. In fishing communities, measures consistent with the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, should be taken to provide prevocational training to schoolchildren, including training in elementary practical seamanship, basic commercial fishing techniques and navigational principles, in so far as this is appropriate to the general conditions in the particular country.

Short Courses for Working Fishermen

16. Training courses should be available for working fishermen to enable them to increase their technical skills and knowledge, to keep abreast of improved fishing and navigation techniques, and to qualify for promotion.

17. (1) Training courses for working fishermen should be specifically designed for the purposes of—

(a) complementing the basic long-term courses by providing advanced specialised training for promotion;

(b) providing training in fishing techniques new to the area; in operating, maintaining and repairing new types of engines or gear; and in making gear where appropriate;

(c) providing all levels of training for fishermen who were unable to participate in a basic long-term training course;

(d) providing accelerated training in developing countries.

(2) The courses should be of short duration and should be considered to be complementary to and not substitutes for basic long-term training programmes.

Förberedande yrkesutbildning

15. I fiskesamhällen böra åtgärder, som äro förenliga med konventionen angående minimiålder för tillträde till arbete inom fisket, 1959, vidtagas för att ge förberedande yrkesutbildning åt skolbarn, inberäknat utbildning i elementärt praktiskt sjömanskap, grundläggande metoder för kommersiellt fiske och grundregler för navigation, i den mån så är lämpligt med hänsyn till de allmänna förhållandena i varje särskilt land.

Korta kurser för yrkesverksamma fiskare

16. Utbildningskurser böra anordnas för yrkesverksamma fiskare i syfte att bereda dem möjlighet att öka sina tekniska kunskaper och färdigheter, att erhålla aktuell orientering rörande förbättrade fiske- och navigationsmetoder och att kvalificera sig för befordran.

17. 1) Utbildningskurser för yrkesverksamma fiskare böra särskilt utformas för följande ändamål:

a) att komplettera de grundläggande längre kurserna genom att tillhandahålla specialiserad utbildning som en förberedelse till befordran;

b) att tillhandahålla utbildning i fiskemetoder som äro nya för området, i användning, underhåll och reparation av nya typer av maskiner och fiskeredskap och i tillverkning av redskap då så är lämpligt;

c) att tillhandahålla utbildning på alla nivåer för fiskare, som icke haft möjlighet att delta i en grundläggande längre utbildningskurs;

d) att tillhandahålla snabbutbildning i utvecklingsländer.

2) Kurserna böra vara kortvariga och betraktas som komplement till och icke som ersättning för grundläggande längre utbildningskurser.

18. The courses, which may take the form of mobile courses bringing instructors and demonstration equipment to fishing centres, should in particular consist of programmes involving—

- (a) evening courses;
- (b) seasonal courses offered during stormy months or slack fishing periods; or
- (c) daytime courses for which fishermen temporarily leave their work for short periods.

19. (1) All appropriate measures should be taken to enable working fishermen to attend short courses ashore.

(2) Working fishermen should receive adequate financial compensation for the periods in which they attend short training courses.

20. Where long-term courses and short courses for working fishermen do not meet training needs, particularly in isolated areas, these courses may be supplemented by—

- (a) special radio and television courses and programmes providing fishing information;
- (b) correspondence courses specially adapted to the needs of working fishermen and arranged for use by study groups with occasional lectures or attendance at training schools;
- (c) periodic visits of research workers and extension officers to fishing communities.

IV. Methods of Training

21. The training methods adopted by fishermen's training schemes should be the most effective possible, having regard to the nature of the courses, the trainees' experience,

18. Kurserna, vilka kunna taga formen av ambulerande kurser, vid vilka lärare med demonstrationsmaterial besöka fiskesamhällen, böra särskilt bestå av

- a) kvällskurser;
- b) säsongkurser, som anordnas under månader med stormigt väder eller under perioder då fisket har ringa omfattning; eller
- c) kurser på dagtid, för vilka fiskarna tillfälligt avbryta sitt arbete under korta perioder.

19. 1) Alla lämpliga åtgärder böra vidtagas för att göra det möjligt för yrkesverksamma fiskare att bevista korta kurser i land.

2) Yrkesverksamma fiskare böra erhålla tillräcklig ekonomisk gottgörelse för de perioder, under vilka de deltaga i korta utbildningskurser.

20. När längre kurser och korta kurser för yrkesverksamma fiskare icke tillgodose utbildningsbehoven, särskilt inom isolerade områden, kunna dessa kurser kompletteras med

- a) speciella kurser och program i radio och television som ge information om fisket;
- b) korrespondenskurser som äro särskilt anpassade till de yrkesverksamma fiskarnas behov, som anordnas på sådant sätt att de kunna utnyttjas av studiegrupper och som tidvis kompletteras med föreläsningar eller vistelse vid utbildningsanstalter;
- c) periodiska besök av forskare och gästande lärare i fiskesamhällen.

IV. Utbildningsmetoder

21. De metoder som komma till användning vid utbildning av fiskare böra vara så effektiva som möjligt med hänsyn tagen till kursernas art, elevernas erfarenhet, allmänbildning

general education and age, and the demonstration equipment and financial support available.

22. Practical training, in which the students themselves participate, should be an important part of all fishermen's training programmes.

23. (1) Fishing training vessels should be used by all training institutions with programmes for persons entering fishing to provide instruction in fishing techniques, navigation and seamanship, engine operation and other matters. These vessels should conduct actual fishing operations.

(2) Training vessels should, whenever possible, be attached to technical schools providing advanced training.

24. (1) Demonstration equipment such as engines, gear, fishing-boat models, workshop equipment and navigational aids should be used in training programmes.

(2) Such equipment should be prepared in collaboration with fishery research institutions and should include, whenever possible, the latest gear and navigational aids.

(3) Such equipment should be selected with reference to the gear, boats and engines which the trainees may be called upon to use.

(4) Films and other audio-visual aids, although they may be useful in some cases, should not be a substitute for demonstration equipment in the use of which trainees themselves take an active part.

(5) Visits should be organised for trainees to fishing vessels equipped with modern or special installations, to fishery research institutions, or to fishing centres away from the area in which the school is located.

25. Practical training may also be provided by periods of fishing at

och ålder samt det demonstrationsmaterial och de finansiella medel som stå till förfogande.

22. Praktisk utbildning, i vilken eleverna själva medverka, bör vara ett betydelsefullt inslag i alla utbildningsprogram för fiskare.

23. 1) Skolfartyg för fiskeutbildning bör användas av alla utbildningsinstitutioner för personer, som avse att ägna sig åt fiske för att tillhandahålla undervisning rörande fiskemetoder, navigation och sjömanskap, användning av maskiner och andra ämnen. Dessa skolfartyg bör bedriva verklig fiskeverksamhet.

2) Skolfartyg bör såvitt möjligt vara knutna till tekniska skolor som meddela högre utbildning.

24. 1) Demonstrationsmaterial såsom motorer, fiskeredskap, modeller av fiskebåtar, verkstadsutrustning och hjälpmedel för navigation bör användas i utbildningen.

2) Demonstrationsmaterialet bör iordningställas i samverkan med institutioner för fiskeriforskning och bör såvitt möjligt innefatta de nyaste redskapen och de nyaste hjälpmedlen för navigation.

3) Demonstrationsmaterialet bör utväljas under hänsynstagande till de redskap, båtar och motorer som eleverna kunna bli ålagda att använda.

4) Filmer och andra audiovisuella hjälpmedel bör, även om de i vissa fall kunna vara till nytta, icke ersätta demonstrationsmaterial, vid vars användning eleverna själva aktivt medverka.

5) För eleverna bör besök anordnas på fiskefartyg utrustade med moderna eller speciella installationer, vid institutioner för fiskeriforskning eller i fiskesamhällen som äro avlägsna från det område där skolan befinner sig.

25. Praktisk utbildning kan även tillhandahållas genom perioder av

sea on board commercial fishing vessels.

26. Theoretical training, including general education, given as part of a training course should be directly related to the knowledge and skills required by fishermen and should, wherever possible, be integrated with the practical training offered.

V. International Co-operation

27. (1) Countries should co-operate in promoting fishermen's vocational training, particularly in developing countries.

(2) This co-operation, as appropriate, may include such matters as—

(a) with the help of international organisations or other countries, obtaining and training teaching staff to establish and improve fishermen's training facilities;

(b) establishing joint training facilities or joint fishery research institutions with other countries;

(c) making training facilities available to selected trainees or instructor trainees from other countries, and sending trainees or instructor trainees to training facilities in other countries;

(d) arranging international exchanges of personnel and international seminars and working parties;

(e) providing instructors for fishermen's training schools in other countries.

fiske till sjöss ombord på kommersiella fiskefartyg.

26. Den teoretiska utbildning och den allmänbildande undervisning, som meddelas som ett led i en utbildningskurs, böra direkt anknytas till de kunskaper och färdigheter som krävas av fiskare och böra så vitt möjligt samordnas med den praktiska utbildningen.

V. Internationell samverkan

27. 1) Länderna böra samverka för att främja yrkesutbildning av fiskare, särskilt i utvecklingsländer.

2) Denna samverkan kan då så är lämpligt avse bland annat

a) att med hjälp av internationella organisationer eller andra länder rekrytera och utbilda lärarpersonal i syfte att skapa och förbättra anordningar för utbildning av fiskare;

b) att tillsammans med andra länder skapa gemensamma anordningar för utbildning eller institutioner för fiskeriforskning;

c) att ställa utbildningsmöjligheter till förfogande för utvalda elever eller blivande lärare från andra länder och att sända elever eller blivande lärare till utbildningsinstitutioner i andra länder;

d) att anordna internationellt utbyte av personal samt internationella seminarier och arbetsgrupper;

e) att tillhandahålla lärare för skolor för utbildning av fiskare i andra länder.

Bilaga 4

(Översättning)

Recommendation (No. 127) concerning the Role of Co-operatives in the Economic and Social Development of Developing Countries

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fiftieth Session on 1 June 1966, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the role of co-operatives in the economic and social development of developing countries, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-six the following Recommendation, which may be cited as the Co-operatives (Developing Countries) Recommendation, 1966:

I. Scope

1. This Recommendation applies to all categories of co-operatives, including consumer co-operatives, land improvement co-operatives, agricultural productive and processing co-operatives, rural supply co-operatives, agricultural marketing co-operatives, fishery co-operatives, service co-operatives, handicrafts co-operatives, workers' productive co-operatives, labour contracting co-operatives, co-operative thrift and credit societies and banks, housing co-operatives, transport co-oper-

Rekommendation (nr 127) angående kooperativa föreningsars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 1 juni 1966 till sitt femtionde sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag angående kooperativa föreningsars roll i utvecklingsländernas ekonomiska och sociala utveckling, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna den tjugoförsta dagen i juni månad år nittonhundrasextiosex följande rekommendation, som må benämnas rekommendation angående kooperativa föreningar (utvecklingsländer), 1966.

I. Tillämpningsområde

1. Denna rekommendation är tillämplig på alla slag av kooperativa föreningar, däri inbegripet konsumentkooperativa föreningar, kooperativa föreningar för jordförbättring, för jordbruksproduktion och förädling av jordbruksprodukter, för tillhandahållande av jordbruksförnödenheter, för marknadsföring av jordbruksprodukter, fiskerikooperativa föreningar, kooperativa föreningar med uppgift att tillhandahålla tjänster, hantverkskooperativa föreningar, arbetarproduktionsförening-

atives, insurance co-operatives and health co-operatives.

ar, kooperativa föreningar med upp-
gift att tillhandahålla arbetskraft,
kooperativa spar- och kreditförening-
ar samt banker, bostadskooperativa
föreningar, transportkooperativa för-
eningar, försäkringskooperativa för-
eningar samt kooperativa föreningar
för sjuk- och hälsovård.

II. Objectives of Policy concerning Co-operatives

2. The establishment and growth of co-operatives should be regarded as one of the important instruments for economic, social and cultural development as well as human advancement in developing countries.

3. In particular, co-operatives should be established and developed as a means of—

(a) improving the economic, social and cultural situation of persons of limited resources and opportunities as well as encouraging their spirit of initiative;

(b) increasing personal and national capital resources by the encouragement of thrift, by eliminating usury and by the sound use of credit;

(c) contributing to the economy an increased measure of democratic control of economic activity and of equitable distribution of surplus;

(d) increasing national income, export revenues and employment by a fuller utilisation of resources, for instance in the implementation of systems of agrarian reform and of land settlement aimed at bringing fresh areas into productive use and in the development of modern industries, preferably scattered, processing local raw materials;

(e) improving social conditions, and supplementing social services in such fields as housing and, where

II. Politisk målsättning avseende kooperativa föreningar

2. Att upprätta och utveckla kooperativa föreningar bör anses såsom ett betydelsefullt medel för ekonomisk, social och kulturell utveckling liksom för mänskligt framåtskridande i utvecklingsländerna.

3. Kooperativa föreningar böra särskilt upprättas och utvecklas såsom ett medel att:

a) förbättra den ekonomiska, sociala och kulturella situationen för befolkningsgrupper med begränsade tillgångar och möjligheter samt stimulera deras initiativförmåga;

b) öka enskilda och nationella kapitaltillgångar genom att uppmuntra sparsamhet, avskaffa ocker och genom ett sunt utnyttjande av lånemöjligheter;

c) tillföra folkhushållet en högre grad av demokratisk kontroll över det ekonomiska livet samt en rättvis fördelning av överskottet;

d) höja nationalinkomsten, exportintäkterna och sysselsättningen genom ett bättre utnyttjande av resurserna, exempelvis vid genomförandet av jordreformer och nyodlingsprojekt i syfte att få till stånd en produktiv användning av outnyttjade områden och vid uppbyggnaden av moderna industrier, företrädesvis sådana som ligga spridda och som bearbeta lokala råvaror;

e) förbättra de sociala förhållandena och komplettera av samhället tillhandahållna tjänster på sådana

appropriate, health, education and communications;

(f) helping to raise the level of general and technical knowledge of their members.

4. Governments of developing countries should formulate and carry out a policy under which co-operatives receive aid and encouragement, of an economic, financial, technical, legislative or other character, without effect on their independence.

5. (1) In elaborating such a policy, regard should be had to economic and social conditions, to available resources and to the role which co-operatives can play in the development of the country concerned.

(2) The policy should be integrated in development plans in so far as this is consistent with the essential features of co-operatives.

6. The policy should be kept under review and adapted to changes in social and economic needs and to technological progress.

7. Existing co-operatives should be associated with the formulation and, where possible, application of the policy.

8. The co-operative movement should be encouraged to seek the collaboration in the formulation and, where appropriate, application of the policy, of organisations with common objectives.

9. (1) The governments concerned should associate co-operatives on the same basis as other undertakings with the formulation of national economic plans and other general economic measures, at least whenever such plans and measures are liable to affect their activities.

områden som det bostadspolitiska, och, där så befinnes lämpligt, inom hälsovård, undervisning eller samfärdsel;

f) medverka till att höja medlemmarnas allmänna och tekniska kunskapsnivå.

4. Utvecklingsländernas regeringar böra utforma och genomföra en politik som hjälper och stimulerar kooperativa föreningar i ekonomiskt, finansiellt, tekniskt, legislativt eller annat avseende utan att deras oberoende påverkas därav.

5. 1) När en sådan politik utarbetas, bör hänsyn tagas till ekonomiska och sociala förhållanden, till tillgängliga resurser och till den roll som kooperativa föreningar kunna spela i vederbörande lands utveckling.

2) Denna politik bör integreras i utvecklingsplanerna, i den mån detta är förenligt med de kooperativa föreningarnas väsentliga grunddrag.

6. Denna politik bör göras till föremål för översyn med jämna mellanrum samt anpassas till förändringar i sociala och ekonomiska behov och till de tekniska framstegen.

7. Förefintliga kooperativa föreningar böra delta i utarbetandet och, när så är möjligt, i genomförandet av denna politik.

8. Den kooperativa rörelsen bör uppmuntras att vid utarbetandet och, i den mån så befinnes lämpligt, genomförandet av denna politik söka samverka med organisationer med likartad målsättning.

9. 1) Vederbörande regeringar böra låta de kooperativa föreningarna på samma villkor som andra företag medverka i utarbetandet av nationella ekonomiska planer och andra allmänna ekonomiska åtgärder åtminstone i de fall då sådana planer och åtgärder kunna komma att

Co-operatives should also be associated with the application of such plans and measures in so far as this is consistent with their essential characteristics.

(2) For the purposes provided for in Paragraph 7 and Paragraph 9, subparagraph (1), of this Recommendation, federations of co-operatives should be empowered to represent their member societies at the local, regional and national levels.

III. Methods of Implementation of Policy concerning Co-operatives

A. Legislation

10. All appropriate measures, including the consultation of existing co-operatives, should be taken—

(a) to detect and eliminate provisions contained in laws and regulations which may have the effect of unduly restricting the development of co-operatives through discrimination, for instance in regard to taxation or the allocation of licenses and quotas, or through failure to take account of the special character of co-operatives or of the particular rules of operation of co-operatives;

(b) to avoid the inclusion of such provisions in future laws and regulations;

(c) to adapt fiscal laws and regulations to the special conditions of co-operatives.

11. There should be laws or regulations specifically concerned with the establishment and functioning of co-operatives, and with the protection of their right to operate on not less than equal terms with other forms of enterprise. These laws or regulations should preferably be applicable to all categories of co-operatives.

påverka deras verksamhet. Kooperativa föreningar böra också få medverka vid genomförandet av dylika planer och åtgärder, i den mån detta är förenligt med deras väsentliga grunddrag.

2) För de syften som angivas i momenten 7 och 9:1) ovan böra sammanslutningar av kooperativa föreningar befullmäktigas företräda sina medlemsorganisationer på lokal, regional och nationell nivå.

III. Metoder för genomförandet av en politik som avser kooperativa föreningar

A. Lagstiftning

10. Alla lämpliga åtgärder, däri inbegripet samråd med förefintliga kooperativa föreningar, böra vidtagas för att

a) upptäcka och undanröja bestämmelser i lagstiftningen, som kunna få till resultat att utvecklingen av kooperativa föreningar otillbörligen hämmas genom en oförmånlig särbehandling, exempelvis i fråga om beskattning eller tilldelning av licenser och kvoter, eller genom underlåtenhet att beakta de kooperativa föreningarnas speciella karaktär eller särskilda verksamhetsregler;

b) undvika att sådana bestämmelser införas i framtida lagstiftning;

c) anpassa skattelagstiftningen till de kooperativa föreningarnas särskilda förhållanden.

11. Det bör finnas en särskild lagstiftning, som behandlar kooperativa föreningars bildande och drift samt deras rätt att bedriva verksamhet på villkor som minst äro likvärdiga med dem som tillämpas på andra företagsformer. Denna lagstiftning bör helst vara tillämplig på alla slag av kooperativa föreningar.

12. (1) Such laws and regulations should in any case include provisions on the following matters:

(a) a definition or description of a co-operative bringing out its essential characteristics, namely that it is an association of persons who have voluntarily joined together to achieve a common end through the formation of a democratically controlled organisation, making equitable contributions to the capital required and accepting a fair share of the risks and benefits of the undertaking in which the members actively participate;

(b) a description of the objects of a co-operative, and procedures for its establishment and registration, the amendment of its statutes, and its dissolution;

(c) the conditions of membership, such as the maximum amount of each share and, where appropriate, the proportion of the share due at the moment of subscription and the time allowed for full payment, as well as the rights and duties of members, which would be laid down in greater detail in the by-laws of co-operatives;

(d) methods of administration, management and internal audit, and procedures for the establishment and functioning of competent organs;

(e) the protection of the name "co-operative";

(f) machinery for the external audit and guidance of co-operatives and for the enforcement of the laws and regulations.

(2) The procedures provided for in such laws or regulations, in particular the procedures for registration, should be as simple and practical as possible, so as not to hinder the creation and development of co-operatives.

12. 1) Sådan lagstiftning bör i varje fall innehålla bestämmelser i följande hänseenden:

a) en definition eller beskrivning av en kooperativ sammanslutning, vilken ger klart uttryck åt dess väsentliga grunddrag, nämligen att den är en förening av personer, som frivilligt slutit sig samman för att uppnå ett gemensamt mål genom att bilda en demokratiskt styrd organisation och som i rimlig mån tillskjuta erforderligt kapital och godtaga en skälig andel av såväl risker som förmåner, vilka äro förenade med det företag, i vilket medlemmarna aktivt taga del;

b) en beskrivning av en kooperativ förenings ändamål och proceduren för dess bildande, registrering och upplösning samt ändring av dess stadgar;

c) villkoren för medlemskap, såsom maximibeloppet för varje insats och, i den mån så är lämpligt, den insatsskyldighet som skall fullgöras vid ansökan om medlemskap samt den tid inom vilken full insatsbetalning skall ske, liksom medlemmarnas rättigheter och skyldigheter, som i mera detaljerad form torde böra angivas i de kooperativa föreningarnas stadgar;

d) system för förvaltning, skötsel och intern räkenskapsgranskning samt proceduren för tillsättande av behöriga organ och för dessas arbete;

e) skydd för benämningen »kooperativ förening»;

f) åtgärder för granskning av kooperativa föreningars räkenskaper, för rådgivning samt för kontroll av att vederbörande lagstiftning efterlevs.

2) Den i lagstiftningen stadgade proceduren, i synnerhet för registrering, bör vara så enkel och praktisk som möjligt för att ej hindra bildandet och utvecklingen av kooperativa föreningar.

13. Laws and regulations concerning co-operatives should authorise co-operatives to federate.

B. Education and Training

14. Measures should be taken to disseminate a knowledge of the principles, methods, possibilities and limitations of co-operatives as widely as possible among the peoples of developing countries.

15. Appropriate instruction on the subject should be given not only in co-operative schools, colleges and other specialised centres but also in educational institutions such as—

- (a) universities and centres of higher education;
- (b) teachers' training colleges;
- (c) agricultural schools and other vocational educational establishments and workers' education centres;
- (d) secondary schools;
- (e) primary schools.

16. (1) With a view to promoting practical experience in co-operative principles and methods, the formation and operation of student co-operatives in schools and colleges should be encouraged.

(2) Similarly, workers' organisations and craftsmen's associations should be encouraged and helped in the implementation of plans for the promotion of co-operatives.

17. Steps should be taken, in the first place at the local level, to familiarise the adult population with the principles, methods and possibilities of co-operatives.

18. Full use should be made of such media of instruction as textbooks, lectures, seminars, study and discussion groups, mobile instructors, guided tours of co-operative undertakings, the press, films, radio and television and other media of

13. Lagstiftning om kooperativa föreningar bör tillåta sådana föreningar att sammansluta sig i förbund.

B. Undervisning och utbildning

14. Åtgärder böra vidtagas för att bland utvecklingsländernas folk uppnå en så vid spridning som möjligt av kunskapen om kooperativa föreningsgrundsatser, metoder, möjligheter och begränsningar.

15. Lämplig undervisning i nämnda hänseende bör meddelas icke blott i kooperativa skolor och högskolor samt andra specialiserade undervisningscentra utan även vid sådana utbildningsanstalter som

- a) universitet och högre utbildningsanstalter;
- b) lärarhögskolor;
- c) lantbruksskolor och andra yrkesutbildningsanstalter samt bildningscentra för arbetare;
- d) läroverk;
- e) grundskolor.

16. 1) i syfte att främja praktisk erfarenhet av kooperativa grundsatser och metoder böra bildandet och skötseln av kooperativa elevföreningar i skolor och högskolor uppmuntras.

2) På liknande sätt böra sammanslutningar av arbetstagare och hantverkare erhålla uppmuntran och hjälp vid genomförandet av planer på att främja kooperativa föreningar.

17. Åtgärder böra vidtagas, i första hand på det lokala planet, för att göra den vuxna befolkningen förtrogen med de kooperativa föreningsarnas principer, metoder och möjligheter.

18. Undervisningsmedia såsom läroböcker, föreläsningar, seminarier, studie- och diskussionsgrupper, ambulerande instruktörer, studiebesök vid kooperativa företag, press, film, radio och television samt andra massmedia böra till fullo utnyttjas.

mass communication. These should be adapted to the particular conditions of each country.

19. (1) Provision should be made both for appropriate technical training and for training in co-operative principles and methods of persons who will be—and, where necessary, of persons who are—office-bearers or members of the staffs of co-operatives, as well as of their advisers and publicists.

(2) Where existing facilities are inadequate, special colleges or schools should be established to provide such training, which should be given by specialised teachers or leaders of the co-operative movement with teaching materials adapted to the requirements of the country; if such specialised institutions cannot be established, special courses on co-operation should be given either by correspondence or in such establishments as schools of accountancy, schools of administration and schools of commerce.

(3) The use of special programmes of practical trainings should be one of the means of contributing to the education and basic and further training of members of co-operatives; these programmes should take into account local cultural conditions, and the need to disseminate literacy and knowledge of elementary arithmetic.

C. Aid to Co-operatives

Financial Aid

20. (1) Where necessary, financial aid from outside should be given to co-operatives when they initiate their activities or encounter financial obstacles to growth or transformation.

(2) Such aid should not entail any obligations contrary to the in-

De böra anpassas till de särskilda förhållandena i varje land.

19. 1) Åtgärder böra vidtagas för att sörja för såväl lämplig teknisk utbildning som utbildning i kooperativa grundsatser och arbetsmetoder för blivande — och i fall av behov, för redan verksamma — förtroendevalda eller anställda inom kooperativa föreningar, liksom för dem som äro engagerade i rådgivnings- eller upplysningsverksamhet.

2) Där förefintliga anordningar äro otillräckliga, böra specialiserade högskolor eller skolor upprättas för att tillhandahålla sådan undervisning; denna bör meddelas av specialutbildade lärare eller ledare från den kooperativa rörelsen med användande av undervisningsmateriel som anpassats till vederbörande lands behov; om sådana specialiserade institutioner icke kunna upprättas, böra särskilda kurser i Kooperation anordnas antingen per korrespondens eller i sådana institutioner som bedriva undervisning rörande bokföring, förvaltning och handelsteknik.

3) Särskilda program för praktisk utbildning böra vara ett av de medel som kunna bidra till den grundläggande utbildningen och vidareutbildningen av medlemmar i kooperativa föreningar; dessa program böra beakta lokala kulturella förhållanden och behovet att utbreda läskunnighet och kunskaper i elementär aritmetik.

C. Bistånd till kooperativa föreningar

Ekonomiskt bistånd

20. 1) Där så befinnes nödvändigt bör utifrån kommande ekonomiskt bistånd lämnas kooperativa föreningar, när de inleda sin verksamhet eller möta ekonomiska hinder för tillväxt eller omvandling.

2) Sådant bistånd bör icke medföra några skyldigheter som stå

dependence or interests of co-operatives, and should be designed to encourage rather than replace the initiative and effort of the members of co-operatives.

21. (1) Such aid should take the form of loans or credit guarantees.

(2) Grants and reductions in or exemptions from taxes may also be provided, in particular, to help finance—

(a) publicity, promotional and educational campaigns;

(b) certain clearly defined tasks in the public interest.

22. Where such aid cannot be provided by the co-operative movement, it should preferably be given by the State or other public bodies, although it may, if necessary, come from private institutions. Such aid should be co-ordinated so as to avoid overlapping and dispersal of resources.

23. (1) Grants and tax exemptions or reductions should be subject to conditions prescribed by national laws or regulations and relating in particular to the use to be made of the aid and the amount thereof; the conditions of loans and credit guarantees may be determined in each case.

(2) The competent authority should ensure that the use of financial aid and, in the case of a loan, its repayment, are adequately supervised.

24. (1) Financial aid from public or semi-public sources should be channelled through a national co-operative bank or, failing that, another central co-operative institution capable of assuming responsibility for its use and, where appropriate, repayment; pending the establishment of such institutions the

i strid med de kooperativa föreningarnas obcroende eller intressen och bör utformas så, att det stimulerar snarare än ersätter medlemmarnas initiativ och ansträngningar.

21. 1) Sådant bistånd bör ta formen av lån eller kreditgarantier.

2) Bidrag och nedsättning i eller befrielse från skatt må även lämnas, i synnerhet för att stödja finansiering av

a) upplysnings-, propaganda- och folkbildningskampanjer;

b) vissa klart definierade uppgifter i det allmännas intresse.

22. Där sådant bistånd icke kan lämnas av den kooperativa rörelsen, bör det företrädesvis tillhandahållas av staten eller andra offentliga organ, men må vid behov även kunna lämnas av privata institutioner. Sådant bistånd bör vara samordnat för att undvika att det samtidigt lämnas av olika institutioner för samma ändamål och för att undvika att resurser planlöst tagas i anspråk.

23. 1) Subventioner och nedsättning i eller befrielse från skatt böra underkastas i nationell lagstiftning föreskrivna villkor, som i synnerhet skola avse det sätt, varpå biståndet skall användas och det belopp som skall utgå; villkoren för lån och kreditgarantier må fastställas för varje särskilt fall.

2) Vederbörande myndighet bör tillse, att användningen av ekonomiskt bistånd och, i fråga om lån, återbetalning därav, övervakas på tillfredsställande sätt.

24. 1) Ekonomiskt bistånd från officiella eller halvofficiella källor bör kanaliseras genom en nationell kooperativ bank eller, i brist därpå, genom någon annan central kooperativ institution i stånd att påtaga sig ansvaret för medlens användning och, i förekommande fall, återbetalningen därav; i avvaktan på att

aid may be given directly to individual co-operatives.

(2) Subject to the provisions of Paragraph 20, subparagraph (2), of this Recommendation, financial aid from private institutions may be given directly to individual co-operatives.

Administrative Aid

25. While it is essential that the management and administration of a co-operative be, from the outset, the responsibility of the members and persons elected by them, the competent authority should, in appropriate cases and normally for an initial period only—

(a) assist the co-operative in obtaining and remunerating competent staff;

(b) place at the disposal of the co-operative persons competent to give guidance and advice.

26. (1) Generally, co-operatives should be able to obtain guidance and advice, which respect their autonomy and the responsibilities of their members, their organs and their staff, on matters relating to management and administration, as well as on technical matters.

(2) Such guidance and advice should preferably be given by a federation of co-operatives or by the competent authority.

D. Supervision and Responsibility for Implementation

27. (1) Co-operatives should be subject to a form of supervision designed to ensure that they carry on their activities in conformity with the objects for which they were established and in accordance with the law.

sådana institutioner upprättas, må biståndet lämnas direkt till enskilda kooperativa föreningar.

2) Med förbehåll för bestämmelserna i mom. 20:2, i denna rekommendation må ekonomiskt bistånd lämnas direkt till enskilda kooperativa föreningar.

Administrativt bistånd

25. Ehuru det är väsentligt, att en kooperativ förenings skötsel och förvaltning redan från begynnelsen skall åligga medlemmarna och av dem valda personer, bör vederbörande myndighet, där så befinnes lämpligt, men vanligen endast under ett inledande skede,

a) bistå den kooperativa föreningen i fråga om rekrytering och avlöandet av kompetent personal;

b) ställa till den kooperativa föreningens förfogande personer som äro kompetenta att ge råd och anvisningar.

26. 1) I allmänhet böra kooperativa föreningar kunna erhålla råd och anvisningar i alla ärenden, som beröra föreningarnas skötsel och förvaltning liksom i tekniska spörsmål, på ett sätt som respekterar deras autonomi samt deras medlemmars och deras organs och personals ansvar.

2) Sådana råd och anvisningar böra företrädesvis lämnas av en sammanslutning av kooperativa föreningar eller av vederbörande myndighet.

D. Tillsyn och organ för politikens genomförande

27. 1) Kooperativa föreningar böra vara underkastade en form av tillsyn, som garanterar att de bedriva sin verksamhet i överensstämmelse med de ändamål, för vilka de bildats, och i enlighet med gällande lag.

(2) Supervision should preferably be the responsibility of a federation of co-operatives or of the competent authority.

28. Auditing of the accounts of co-operatives affiliated to a federation of co-operatives should be the responsibility of that federation; pending the establishment of such a federation, or where a federation is unable to provide this service, the competent authority or a qualified independent body should assume the task.

29. The measures referred to in Paragraphs 27 and 28 of this Recommendation should be so planned and carried out as to—

(a) ensure good management and administration of co-operatives;

(b) protect third parties;

(c) provide an opportunity of completing the education and training of the office-bearers and members of the staff of co-operatives through practice and through critical examination of mistakes.

30. (1) The functions of promoting co-operatives, providing for education concerning co-operatives and for the training of office-bearers and members of the staff of co-operatives, and giving aid in their organisation and functioning, should preferably be performed by one central body so as to ensure coherent action.

(2) The performance of these functions should preferably be the responsibility of a federation of co-operatives; pending the establishment of such a body the competent authority or, where appropriate, other qualified bodies, should assume the task.

31. (1) The functions referred to in Paragraph 30 of this Recommendation should, wherever possible, be discharged as full-time work.

2) Tillsynen bör företrädesvis utövas av en sammanslutning av kooperativa föreningar eller av vederbörande myndighet.

28. Revisionen av räkenskaperna för kooperativa föreningar, som tillhöra en sammanslutning av kooperativa föreningar, bör åligga denna sammanslutning; i avvaktan på att en sådan sammanslutning bildas eller om denna är ur stånd att tillhandahålla dessa tjänster, bör denna uppgift åligga vederbörande myndighet eller ett kvalificerat fristående organ.

29. I mom. 28 och 29 nämnda åtgärder böra planeras och genomföras på sådant sätt att de

a) garantera att kooperativa föreningar skötas och förvaltas väl;

b) skydda tredje man;

c) bereda de förtroendevalda och personalen i föreningarna tillfälle att komplettera sin skolning och yrkesutbildning genom analys av praktiska fall och genom kritisk granskning av begångna misstag.

30. 1) Uppgifterna att främja kooperationen, att organisera undervisning i kooperation och praktisk utbildning av förtroendevalda och personal i kooperativa föreningar samt att lämna bistånd vid deras organisation och skötsel, böra företrädesvis fullgöras av ett centralt organ, så att ett följdriktigt handlande säkerställs.

2) Dessa uppgifter böra företrädesvis åligga en sammanslutning av kooperativa föreningar; i avvaktan på att ett sådant organ bildas, bör vederbörande myndighet eller, där så befinner lämpligt, andra kvalificerade organ påtaga sig dessa uppgifter.

31. 1) De uppgifter, som omnämnas i mom. 30 böra, såvitt möjligt, utföras såsom heltidsarbete.

(2) They should be performed by persons who have received training specifically directed towards the exercise of such functions; such training should be provided by specialised institutions or, wherever suitable, through specialised courses in schools and colleges referred to in Paragraph 19 of this Recommendation.

32. The competent authority should collect and publish at least once a year a report and statistics relating to the operations and growth of co-operatives in the national economy.

33. Where the services of federations of co-operatives or of other existing institutions cannot adequately meet the need for research, exchanges of experience and publications, special institutions, serving the entire country or several regions, should, if possible, be established.

IV. International Collaboration

34. (1) Members should, to the greatest extent possible, collaborate in providing aid and encouragement to co-operatives in developing countries.

(2) Such collaboration should be envisaged—

(a) between developing countries;

(b) between countries of a particular region, especially within the framework of regional organisations, where such exist; and

(c) between countries with an old-established co-operative movement and developing countries.

(3) As appropriate, the help of national co-operative organisations should be enlisted for such collaboration, and use should be made, particularly with a view to the co-ordination of international

2) De böra utföras av personer som erhållit särskild utbildning för att fullgöra dessa uppgifter; sådan utbildning bör tillhandahållas av specialiserade institutioner eller, där så befinnes lämpligt, genom sådana specialkurser i skolor och högskolor som avses i mom. 19.

32. Vederbörande myndighet bör åtminstone en gång årligen publicera en rapport och statistiska uppgifter avseende de kooperativa föreningarnas verksamhet och utveckling inom samhällsekonomin.

33. Där de tjänster som sammanlutningar av kooperativa föreningar eller andra förefintliga institutioner tillhandahålla icke på lämpligt sätt kunna tillgodose behovet av forskning, utbyte av erfarenheter och publikationer, böra om möjligt speciella institutioner till tjänst för landet i dess helhet eller för flera regioner inrättas.

IV. Internationell samverkan

34. 1) Medlemsstaterna böra i största möjliga utsträckning samverka för att hjälpa och stimulera kooperativa föreningar i utvecklingsländerna.

2) Sådan samverkan bör komma till stånd

a) mellan utvecklingsländer;

b) mellan länder inom ett visst geografiskt område, i synnerhet inom ramen för regionala organisationer, där sådana finnas; och

c) mellan länder där en kooperativ rörelse sedan länge existerar och utvecklingsländer.

3) När så är lämpligt, böra nationella kooperativa organisationer anmodas deltaga i sådan samverkan och, särskilt i syfte att samordna internationella åtgärder, böra internationella kooperativa organisatio-

effort, of international co-operative organisations and other interested international bodies.

(4) The collaboration should extend to such measures as—

(a) the increased provision of technical assistance to the co-operative movement of developing countries, wherever possible in the form of co-ordinated programmes involving different agencies, both inter-governmental and non-governmental;

(b) the preparation and supply of information, textbooks, audio-visual aids and analogous material to assist in the drafting of legislation, in instruction on co-operation and in the training of office-bearers and qualified staffs of co-operatives;

(c) the exchange of qualified personnel;

(d) the grant of fellowships;

(e) the organisation of international seminars and discussion groups;

(f) the inter-co-operative exchange of goods and services;

(g) the initiation of systematic research into the structure, working methods and problems of co-operative movements in developing countries.

V. Special Provisions concerning the Role of Co-operatives in Dealing with Particular Problems

35. It should be recognised that co-operatives may, in certain circumstances, have a special role to play in dealing with particular problems of developing countries.

36. Suggestions illustrating the use which may be made of various forms of co-operatives in the successful implementation of agrarian reform and in the improvement in the level of living of the beneficiaries are set forth in the Annex to this Recommendation.

ner och andra intresserade internationella organ utnyttjas.

4) Denna samverkan bör innefatta sådana åtgärder som

a) ökat tekniskt bistånd till kooperationen i utvecklingsländerna, där så befinner sig möjligt i form av samordnade program under medverkan av olika organ, såväl mellanstatliga som icke-statliga;

b) framställning och tillhandahållande av informationsmaterial, läroböcker, audiovisuella hjälpmedel och annat liknande material för att underlätta utarbetandet av lagstiftning om och undervisning i kooperation samt utbildning av förtroendevalda och kvalificerad personal inom kooperativa föreningar;

c) utbyte av kvalificerad personal;

d) utdelning av stipendier;

e) anordnande av internationella seminarier och diskussionsgrupper;

f) interkooperativt utbyte av varor och tjänster;

g) inledande av systematisk forskning rörande de kooperativa rörelsernas struktur, arbetsmetoder och problem i utvecklingsländerna.

V. Särskild bestämmelse rörande kooperativa föreningsars roll såvitt gäller speciella problem

35. Det bör allmänt erkännas att kooperativa föreningar under vissa omständigheter kunna ha en särskild roll att spela såvitt gäller speciella problem i utvecklingsländerna.

36. Förslag till belysning av hur olika former av kooperativa föreningar kunna utnyttjas för ett framgångsrikt genomförande av jordreformer och för höjande av levnadsstandarden hos dem som bli föremål för reformerna anges i bilaga till denna rekommendation.

Annex

1. In view of their importance as a means of promoting general economic and social progress and as a means of directly associating the rural population with the development process, as well as in view of their educational and cultural value, co-operatives should be considered as having a vital role to play in programmes of agrarian reform.

2. Co-operatives should be used as a means of assessing the problems and interests of the rural population in the planning and preparation of agrarian reform measures. They should also serve for channelling information among agriculturists and making the purposes, principles and methods of such reforms understood.

3. Particular attention should be paid to the development of appropriate forms of co-operatives adapted to the various patterns and phases of agrarian reform. They should enable cultivators to operate holdings efficiently and productively and allow for the greatest possible initiative and participation of the membership.

4. Where appropriate, suitable voluntary forms of co-operative land use should be encouraged. These forms may range from the organisation of certain services and farming operations in common to the complete pooling of land, labour and equipment.

5. Wherever appropriate the voluntary consolidation of fragmentary holdings through co-operatives should be encouraged.

6. In cases where measures are being envisaged for the transfer of ownership or division of large estates, due consideration should be given to the organisation by the beneficiaries of co-operative systems of holding or cultivation.

7. The establishment of co-operatives should also be considered in connection with land settlement schemes, especially as regards land reclamation and improvement measures and the organisation of joint services and joint farming operations for settlers.

8. Development of co-operative thrift and credit societies and co-operative banks should be encouraged among the beneficiaries of agrarian reforms as well as among other small farmers for the purpose of—

(a) providing loans to cultivators for the purchase of equipment and other farm requisites;

Bilaga

1. Med hänsyn till de kooperativa föreningarnas betydelse såsom ett medel att främja allmänna ekonomiska och sociala framsteg och såsom ett medel att direkt engagera landsbygdens befolkning i utvecklingsprocessen, liksom med hänsyn till föreningarnas folkbildande och kulturella värde, böra de tillskrivas en viktig roll i jordreformprogrammen.

2. Kooperativa föreningar böra utnyttjas såsom ett medel att kartlägga landsbygdsbefolkningens problem och intressen, när åtgärder för en jordreform planeras och förberedas. De böra också tjäna till att kanalisera upplysning till jordbrukarna och skapa förståelse för syftet med samt principer och metoder för sådana reformer.

3. Särskild uppmärksamhet bör ägnas utvecklingen av lämpliga former av kooperativa föreningar, anpassade till jordreformens olika mönster och skeden. De böra ge odlarna möjlighet att på ett effektivt och produktivt sätt sköta sina jordbruk och ge utrymme för största möjliga initiativ och delaktighet från medlemmarnas sida.

4. Där så befinnes ändamålsenligt, böra lämpliga frivilliga former av kooperativt jordbruk främjas. Dessa former kunna sträcka sig från organiserandet av vissa tjänster och arbetsmoment inom jordbruket på gemensamhetsbasis till en fullständig sammanläggning av jord, arbetskraft och utrustning.

5. Där så befinnes lämpligt, bör frivillig sammanläggning av splittrade ägor genom kooperativa föreningar främjas.

6. I de fall där man planerar åtgärder för att överföra äganderätt till eller uppdelning av större egendomar, bör vederbörligen övervägas upprättandet genom förmånstagarnas försorg av kooperativa system för exploatering eller odling.

7. Upprättandet av kooperativa föreningar bör också övervägas vid nyodlingsprojekt, i synnerhet i fråga om uppodlings- och förbättringsåtgärder samt anordnandet av gemensamma tjänster och arbetsmoment för nyodlare.

8. Utvecklingen av kooperativa jordbrukskassor och kooperativa banker bör främjas bland jordreformernas förmånstagare liksom bland andra småbrukare i syfte att

a) lämna lån till odlare för inköp av redskap och andra jordbruksförnödenheter;

(b) encouraging and assisting cultivators to save and accumulate capital;

(c) advancing loans to, and promoting thrift among, agricultural families, including those of hired workers, who normally would not have access to established sources of credit;

(d) facilitating the implementation of special governmental credit schemes through an efficient channelling of loans to beneficiaries and appropriate supervision of the use made of such loans and of their timely reimbursement.

9. The development of supply, marketing or multi-purpose co-operatives should be encouraged for the purpose of—

(a) the joint purchase and supply of farm requisites of good quality on favourable terms;

(b) the supply of basic domestic requirements for all categories of agricultural workers;

(c) the joint conditioning, processing and marketing of agricultural products.

10. Encouragement should be given to the development of co-operatives providing farmers with other services such as the joint use of farm machinery, electrification, livestock breeding, the provision of veterinary and pest control services, facilities for irrigation, and crop and livestock insurance.

11. With a view to improving employment opportunities, working conditions and income, landless agricultural workers should be assisted, where appropriate, to organise themselves voluntarily into labour contracting co-operatives.

12. Agricultural co-operatives of different localities in areas in which agrarian reforms are being implemented should be encouraged to combine their activities where this is economically advantageous.

13. Due consideration should also be given to the encouragement and development of other types of co-operative activities providing full- or part-time non-agricultural employment for members of farmers' families (for instance, crafts, home or cottage industries), adequate distribution of consumer goods, and social services which the State may not always be in a position to provide (for instance, health, education, culture, recreation or transport).

b) uppmuntra och hjälpa odlarna att spara och samla kapital;

c) bevilja lån till och främja sparande bland jordbrukarfamiljer, däri inbegripet lantarbetarfamiljer, som i normala fall icke skulle få tillgång till institutionell kredit;

d) underlätta genomförandet av särskilda statliga kreditprogram genom en effektiv kanalisering av lån till förmåntagarna samt lämplig kontroll över användning och punktlig återbetalning av dessa lån.

9. Utvecklingen av kooperativa föreningar för tillhandahållande av jordbruksförnödenheter eller marknadsföring av jordbruksprodukter eller föreningar med flera ändamål bör främjas i syfte att

a) gemensamt inköpa och tillhandahålla jordbruksförnödenheter av god kvalitet på förmånliga villkor;

b) tillgodose grundläggande hushållsbehov hos alla slag av inom jordbruket sysselsatta;

c) gemensamt förbättra, bearbeta och marknadsföra jordbruksprodukter.

10. Man bör stimulera bildandet av kooperativa föreningar som tillhandahålla jordbrukarna andra tjänster, såsom gemensam användning av jordbruksmaskiner, elektrifiering, husdjursuppfödning, bekämpande av djur- och växtsjukdomar, bevattning samt skörde- och boskapsförsäkring.

11. I syfte att förbättra tillgången på arbetstillfällen, arbetsförhållanden och inkomster, böra icke-jordägande lantarbetare, där så befinnes lämpligt, erhålla hjälp att organisera sig frivilligt i kooperativa föreningar för tillhandahållande av arbetskraft.

12. Jordbrukskooperativa föreningar på olika platser inom områden där jordreformer genomförs, böra uppmuntras att samordna sin verksamhet, där så befinnes ekonomiskt fördelaktigt.

13. Tillbörlig hänsyn bör också tagas till främjandet och utvecklandet av andra slag av kooperativ verksamhet, som kan bereda medlemmar av jordbrukarfamiljerna heltids- eller deltidssysselsättning utanför jordbruket (t. ex. hemslöjd eller hantverk), garantera lämplig fördelning av konsumtionsvaror, samt fullgöra sociala tjänster som staten icke alltid är i stånd att tillhandahålla (t. ex. hälsovård, folkbildning, kultur, fritidssysselsättning eller transport).

14. The interchange and dissemination of information on the methods, possibilities and limitations of cooperatives in relation to agrarian reform should be encouraged by all possible means so that the experience acquired may be made available to the largest possible number of countries.

14. Utbyte och spridande av information om kooperativa föreningars arbetssätt, möjligheter och begränsningar i samband med jordreform bör främjas med alla till buds stående medel, så att gjorda erfarenheter kunna ställas till förfogande för största möjliga antal länder.

Bilaga 5

Resolutioner

- I. Resolution om beviljande av medlemskap för Guyana i Internationella arbetsorganisationen.
- II. Resolution om Internationella arbetsorganisationens roll i samband med industrialiseringen inom utvecklingsländerna.
- III. Resolution om Internationella arbetsorganisationens bidrag till det internationella året för de mänskliga rättigheterna, 1968.
- IV. Resolution om utvecklingen av de mänskliga resurserna.
- V. Resolution om nationella arbetsdepartement och andra för administrationen av arbetsmarknadsfrågor ansvariga offentliga institutioner.
- VI. Resolution om särskilda program för utbildning och sysselsättning av ungdom.
- VII. Resolution om arbetstagarnas medverkan i företagen.
- VIII. Resolution om kooperativa föreningars roll i den ekonomiska och sociala utvecklingen.
- IX. Resolution om kooperativa föreningars roll i den ekonomiska och sociala utvecklingen i utvecklingsländerna.
- X. Resolution om uppförande på dagordningen för nästa allmänna konferenssammanträde av frågan om revision av konventionerna nr 35, 36, 37, 38, 39 och 40 angående ålders-, invaliditets- och efterlevandepensioner.
- XI. Resolution om en regelsamling angående säkerheten ombord på fiskefartyg.
- XII. Resolution om Internationella arbetsorganisationens framtida arbete med frågor som berör fiskare.
- XIII. Resolution om uppförande på dagordningen för nästa allmänna konferenssammanträde av frågan om prövning av klagomål samt information och samråd inom företagen.
- XIV. Resolution om antagande av budget för 49:e budgetåret (1967) samt fördelning av utgifterna för samma budgetår på medlemsstaterna.
- XV. Resolution om Internationella arbetsorganisationens bidrag till Internationella arbetsbyråns tjänstepensionsfond avseende år 1967.
- XVI. Resolution om ändringar i reglementet för ILO:s tjänstepensionskassa.
- XVII. Resolution om pensionskassan för ledamöterna i fasta mellanfolkliga domstolen.
- XVIII. Resolution om förordnande av en ledamot i Internationella arbetsorganisationens administrativa domstol.
- XIX. Resolution om förslag till lån avsett att finansiera uppförandet av nybyggnad för ILO:s huvudsäte.